

KMVA103B160

నేటి ఆమె రికౌ

ర చ స

పి. నారాయణరావు

ప్రథమ ముద్రణ : 1985 .

ప్రతులు : 3000

ద్వితీయ ముద్రణ : 1987

ప్రతులు : 3000

వెల : రు. 1-00

ముఖచిత్రం : చంద్ర

ముద్రణ: నాగార్జున ఎంటర్ ప్రైసెస్, విజయవాడ - 520004

విషయ సూచిక

1. పరిచయ వాక్యాలు	5
2. ఎలక్షను	6
3. పరిపాలనలో ప్రముఖులు	7
4. పరదా వెనుక ప్రభుత్వం	9
5. పెద్దన్న చూస్తున్నాడు	10
6. పన్నులు	11
7. అప్పులు	13
8. పిల్లలు	14
9. యువతరం	15
10. మహిళలు	17
11. వృద్ధులు	18
12. విద్యార్థులు-ఉపాధ్యాయులు	19
13. లాయర్లు	21
14. డాక్టర్లు-ఆసుపత్రులు	23
15. రైతులు	24
16. కార్మికులు-ప్రేద్‌యూనియన్లు	25
17. నల్లజాతివారు	27
18. ఇళ్లు	29
19. తాగే నీరు-పీల్చే గాలి	30

20. కార్డు	31
21. ఆయుధాలు-లాఘాలు	33
22. ఆటలు	34
23. సినిమాలు-నాటకాలు	36
24. టి. వి.-పత్రికలు	37
25. మత్తు పదార్థాలు	39
26. సెక్సు విప్లవం	40
27. నేరాలు	42
28. రోబోట్లు-కంప్యూటర్లు	44
29. అన్ని దారులూ వాషింగ్టన్ వై పే	45
30. ముగింపు	47

ప రి చ య వా క్యా లు

మనం అమెరికావారి సినిమాలు చూస్తుంటాం. అమెరికా పర్యటించి వచ్చిన వారు చెప్పేది వింటుంటాం. అమెరికాపై రాసిన పుస్తకాలు చదువుతుంటాం. వీటన్నింటి ద్వారా తెలుసుకునే విషయాలలో ఎక్కువ భాగం అమెరికా అభివృద్ధి గురించినవే.

ఆ విషయాలన్నీ విన్న తర్వాత అమెరికా తప్పక చూడాలనిపించింది.

1984 లో లాస్ ఏంజెల్స్ లో జరిగిన ప్రపంచ ఒలింపిక్ ఆటల పోటీలు చూడటానికి బంధువుల ఆహ్వానంపై వెళ్ళాను. ఎటూ వచ్చాంగనుక అధ్యక్ష ఎన్నికల యేంత్వరకు వుండి ఆ దేశాన్ని చూసి. సంవత్సరాంతానికి తిరిగి వచ్చాను.

నిజంగా అమెరికా ఎంతో అందమైన దేశం. సముద్రతీరాలు సుందరంగా వుంటాయి. పచ్చటి పొలాలు, దట్టమైన అడవులు, సుదీర్ఘమైన నదులు కనుల విందు కలుగజేస్తాయి. ప్రపంచంలోనే పెద్దదైన జలపాతం నయాగరా నడకలను నేనెన్నటికీ మరువలేను.

ఆ ప్రకృతికి పులకించి ఆ దేశాన్ని "దేవుని స్వయం సృష్టి" అన్నాడు ఎందరో.

మరి దేశమంటే ప్రకృతి ఒక్కటేనా? "దేశమంటే మట్టికావోయ్, దేశమంటే మనుషులోయ్" అన్న గురజాడ మాటలు జ్ఞప్తికొచ్చాయి.

అందుకే అమెరికా గడ్డపై కాలిడిన దగ్గరనుండి నేను ఆ దేశంలో మనుషుల జీవితాల గురించి తెలుసుకోవడం ప్రారంభించాను. ముఖ్యమైన నగరాలన్నీ చూశాను. ప్రజలెందరినో కలిశాను. పత్రికలెన్నో చదివాను. టెలివిజన్ తిలకించాను.

నా పర్యటనానుభవాల నన్నింటినీ మితో పంచుకోవాలని అక్కడి తాజా పరిణామాలను మీకు తెలియజేయాలనే ఉత్సాహంతో ఈ చిన్న పుస్తకాన్ని మీకు అందిస్తున్నాను.

ఎన్నికలు

1984 అమెరికా అధ్యక్ష ఎన్నికల సందర్భంగా నేను అక్కడే వున్నాను. మన దేశంలోలాగా వీధిమీటింగులు చాలా అరుదు. హోటళ్ళలో విందు వుపన్యాసాలుంటాయి. కొన్ని ముఖ్య పట్టణాల్లో బహిరంగ సభలు జరుగుతాయి. ఓటింగ్ యంత్రాల వినియోగంవలన దొంగ ఓట్లకు అవకాశం వుండదు. పోలింగ్ జరిగే రోజు సెలవు యివ్వరు.

ప్రధాన ప్రచారం టెలివిజన్, పత్రికల ద్వారా సాగుతుంది.

అమెరికాలో రాజకీయ నాయకుడికి డబ్బు తల్లి పాలు లాంటిది. అది లేని వారు పైకి ఎదగలేరు.

సాధారణంగా అధ్యక్ష పదవికి పోటీచేసే అభ్యర్థికి కనీసం రెండు మూడు కోట్ల డాలర్లు, సెనేటర్ గా పోటీచేసేవారికి అరకోటి నుండి కోటిదాకా. ప్రతి నిధుల సభకు పోటీచేసేవారికి పది యిరవై లక్షలదాకా నన్నా సొంత ఆస్తి వుంటుందట.

అందుకే అమెరికా సెనేట్ ను “కోటీశ్వరుల క్లబ్” అని పిలుస్తారు. రోజూ రోజూకీ ఎన్నికలకయ్యే ఖర్చు విపరీతంగా పెరిగిపోతోంది.

అమెరికన్ పత్రికల లెక్కల ప్రకారం 1980 లో అధ్యక్ష ఎన్నికలకయిన ఖర్చు 80 కోట్ల డాలర్లు కాగా, 1984లో 100 కోట్ల డాలర్లకు పైగా ఖర్చయింది. ఈ డబ్బుంతా ఎక్కడనుంచి వస్తోంది? పెద్ద పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్తలనుండి. వారే పార్లమెంటులో రాజకీయ పార్టీల విధానాలను ప్రభావితం చేస్తుంటారు.

1974 లో రాజకీయ కార్యచరణ కమిటీలను ఏర్పాటుచేసి వాటికి బహిరంగంగా బడా కంపెనీలు చందాలు యివ్వవచ్చని చట్టం చేశారు. అంటే ఈ కమిటీల ద్వారా అభ్యర్థులను డబ్బున్నవాళ్ళు కొనేస్తారన్నమాట.

ఉదాహరణకు తన సెనేట్ సీటును కాపాడుకోవటానికి జెస్సీ హెమ్స్ యీ కమిటీలద్వారా 70 లక్షల డాలర్లు ప్రోగుచేశాడు.

రాజకీయ నాయకుల ఎంపిక పెట్టుబడిదార్ల క్లబ్బుల్లో నిర్ణయించబడుతుంది.

నేటి అమెరికా అధ్యక్షుడు రొనాల్డు రీగన్ ఒకనాడు ఆ దేశంలో అతి పెద్ద కంపెనీయైన జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ వారికి టి.వి. వ్యాపార ప్రకటనలకు పని చేసేవాడు.

1965 లోనే రాబోయే అధ్యక్ష ఎన్నికల్లో రిపబ్లికన్ పార్టీ తరపున జి. ఇ. సి. కంపెనీ నిర్ణయించిన వ్యక్తి నిలబడతాడని అమెరికన్ పత్రికలు రాశాయి.

ఎన్నికల్లో పోటీచేసే అభ్యర్థులు టి.వి. ప్రకటనలకే కొట్ట దారర్లు ఖర్చు పెడతారు. ఉదా॥ సి.వి.యస్. తెలివిజన్ కంపెనీవారు ఈ ప్రకటనలకు నిముషానికి 2 లక్షల దారర్లు ఛార్జి చేస్తారు.

టి. వి. లో ప్రచారం చేయలేని అవ్యర్థి పోటీ చేస్తున్నట్లు కూడా ప్రజలకు తెలియదు.

ఇంత పెద్ద యెత్తున ప్రచారంచేసినా 1980లో అమెరికా అధ్యక్ష ఎన్నికల్లో 63 శాతం ఓటర్లు పాల్గొనగా, 1984 లో 53 శాతం మాత్రమే పాల్గొన్నారు.

అమెరికా చరిత్రలో రెండోసారి అధ్యక్షపదవికి ఎన్నికైన మరో వ్యక్తి రోనాల్డ్ రీగన్ కు 1984 ఎన్నికల్లో అరులేన ఓటర్లలో 30 శాతం మదతుమాత్రమే లభించింది. ఈ ఎన్నికల్లో పాల్గొన్న స్త్రీగోలు, కార్మికులు, నిరుద్యోగుల్లో అత్యధిక శాతం రీగన్ కు వ్యతిరేకంగా ఓటు చేయడం విశేషం.

దీనినిబట్టి, ప్రజలు నానాటికీ ప్రజాప్రతినిధులపై విశ్వాసాన్ని కోల్పోతున్నారని విదితమౌతుంది.

ప్రజాస్వామ్యానికి అగ్రగామిగా పేర్కొనబడే అమెరికాలో నేటి ఎన్నికల పరిస్థితి ఇది.

పరిపాలనలో ప్రముఖులు

ఓ రోజు న్యూయార్క్ టైమ్స్ పత్రిక మొదటి పేజీలో ఓ వార్త చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. రీగన్ పరిపాలనా యంత్రాంగంలోని అత్యున్నత అధికారుల్లో కొంతమంది వారికి నీతిశాస్త్రమైన నేరాలతో సంబంధం వున్న కారణంగా వారు రాజీనామా చేయవలసి వచ్చినట్లు. మరికొంతమందిపై విచారణ జరుగుతున్నట్లు ఆ వార్త చెబుతోంది.

ఆ దేశ యంత్రాంగంలోని కొంతమంది ప్రముఖుల అవినీతి కార్యకలాపాల గురించి వింటే మీ ఆశ్చర్యపోతారు.

కార్మికశాఖ కార్యదర్శి డిన్నోపన్ నేరస్తుల ముఠాలు నడిపే కార్మిక సంఘాలతో సంబంధం కలిగివున్నాడని బయటపడింది. అభ్యుదయ కార్మిక సంఘాల వత్తిడితో రీగన్ అతన్ని రాజీనామా చెయ్యమని కోరవలసి వచ్చింది.

సి.ఐ.ఎ. డైరెక్టరు విలియమ్ కాసీ తన పదవిని దుర్వినియోగపరచి స్టాక్ ఎక్స్చేంజి మార్కెట్ల రేట్లను రహస్యంగా కనుగొనేందుకు అధికారులను నియమించి తన షేర్లపై లక్షల దారర్ల లాభాలను గడించినట్లు బయటపడింది.

సమాన ఉద్యోగావకాశాల సంఘం అధికారుల్లో ఒకరైన మైకేల్ జె. కన్నోలీ లంచాలు తీసుకుని జాతి విచక్షణ చూపెడుతూ, పెడరల్ చట్టాలను వుల్లంఘించిన అనేక కంపెనీలకు సహాయపడుతున్నట్లుగా బయటపడింది.

జాతీయ భద్రతా వ్యవహారాల సలహాదారు, అధ్యక్షుని అసిస్టెంట్ అయిన లిచెర్ ఎలెన్, రీగన్ భార్యతో యింటర్వ్యూ కల్పించినందుకుగాను జపాన్ పత్రిక వారినుండి లంచం పుచ్చుకొన్నాడని బయటపడింది.

వాతావరణ పరిరక్షణ సంస్థ అధిపతి అయిన రీచా లావెల్లి లంచాలు తీసుకొంటుండగా పట్టుబడింది. ఇక ఆ సంస్థలో ఇతర అధికారుల విషయం చెప్పనక్కరలేదు. వాతావరణాన్ని కలుషితం చేసే ప్రమాదకర మలినాలను శుభ్రపరచకుండా ఎగవేయాడానికి ప్రైవేటు కంపెనీల నుండి లంచాలు తీసుకొంటుంటారు.

అధ్యక్ష భవనంలోని రహస్య సమాచారాన్ని 1980 లో రీగన్ ఎన్నికల ప్రచారానికి వాడుకొన్న కుంభకోణంతో సంబంధమున్న రీగన్ సన్నిహిత సలహాదారయిన ఎడ్విన్ మీసే గతంలో కొన్ని సంస్థలనుండి అప్పులు తీసుకొని ఎగ్జిటివ్ మునుడు. అలాంటి వ్యక్తిని రీగన్ కాంగ్రెస్ సభ్యుల అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఎటార్నీ జనరల్ గా నియమించాడు.

అమెరికాలో అతి పెద్ద నిర్మాణాల కంపెనీయైన చిప్టెల్ కంపెనీ ఇతర దేశాల నుండి కాంట్రాక్టులు సంపాదించడానికి విదేశీయులకు లంచా లివ్వడానికి ప్రతీతి. ఆ కంపెనీకి నాడు ప్రాతినిధ్యం వహించిన జార్జి షుల్ నేడు రీగన్ ప్రభుత్వ కార్యదర్శి. అతనితో కలిసి పనిచేసిన కాస్పర్ వీన్ బర్గర్ నేడు రక్షణ కార్యదర్శి.

ఈ లంచాల చెడద రక్షణశాఖలో కూడా వుంది. 1984 అక్టోబరులో నావికా స్థావరాలనుండి దొంగిలించిన విడిధాగాలను నావికావళానికే అమ్మే దొంగ వ్యాపారులను, అందుకు సహకరించిన నావికాధికారులను అరెస్టు చేశారు.

దేశీయ, విదేశీయ కంపెనీలవారు అమెరికా సెనేటర్ల ను లంచాలతో తడుపుతుంటారు.

అమెరికాలోని బడా వ్యాపార వర్గం సంవత్సరానికి షుమారు 1300 కోట్ల డాలర్లు లంచాలుగా యిస్తారని ఒక అమెరికన్ వ్యాపార పత్రిక తెలియజేసింది.

కాంగ్రెస్ సభ్యులతో పైరవిలు చేసే కంపెనీలు కూడా వున్నాయి. వాషింగ్టన్ లో ఇటువంటివి 700 వున్నాయి. ఈ కంపెనీలు లాభీయిష్టులను నియమిస్తాయి. వీరు గిరాకీని బట్టి సెనేటర్లతో ఒక గంట మాట్లాడిస్తే 400 డాలర్లు వాకాఫీజు తీసుకొంటారు.

అధ్యక్ష పదవికూడా ఈ అవినీతికి అతీతం కాలేదు. వాటర్ గేట్ ఉదంతా సంతరం రాజీనామా చేసిన నిక్సన్ ఒక నేరస్థుల ముఠాను 10 లక్షల డాలర్లు ఆర్థిక సహాయం అర్పించాడు.

అయితే అంత వున్నత పదవుల్లోని వారు ఎందుకు అవినీతికి పాల్పడుతున్నారు?

దానికి కారణం—ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలోని ప్రతి అధికారి డబ్బు ప్రోగు చేసుకొనే మార్గాలను గురించి ఆలోచించడమే.

1981 వ సంవత్సరంలో ప్రభుత్వ న్యాయ స్థానాలలో 900 మందికి పైగా ప్రభుత్వాధికారులు అదినీతి పడులుగా నిరూపించ బడారు.

ఇటీవలి కాలంలో అదినీతి కింది స్థాయికి పైకి విస్తరిస్తోంది.

న్యూయార్క్ లోని ఒక ఎంప్లాయ్ మెంట్ ఎక్స్ ప్లెండీలో కంపెనీల ఇంటర్వ్యూ లెటర్ కోసం ఒక్కొక్కరి దగ్గర 75 డాలర్ల లంచం పుచ్చుకొంటున్నట్లు ఓ రోజు టీ.వి.లో చూపెట్టారు. అయితే రివార్డు ఆ టీ.వి. రిపోర్టర్ ను పోలీసులు తీవ్రంగా కొట్టారని తెలిసింది.

నా స్నేహితుడు న్యూయార్క్ లో ఉన్న కారు ప్రమాద సందర్భంలో పోలీసులకు లంచమిచ్చి కేసు నుండి తప్పించుకున్నానని నాతో అన్నాడు.

పరదావెనుక ప్రభుత్వం

అమెరికన్ ప్రభుత్వం తన ప్రజల గురించి చాలా తెలుసుకుంటుంది. కాని ప్రజలకు మాత్రం ప్రభుత్వం గురించి పూర్తిగా తెలియదు. ఫలితంగా ఇటీవలి కాలంలో ప్రభుత్వ రహస్య కార్యకలాపాలు విస్తరిస్తున్న కొలదీ ప్రజల వ్యక్తిగత సహస్యాలకు దాపరికం లేకుండా పోయింది.

ప్రజల వ్యక్తిగత సమాచారాన్ని పన్నుల పర్యవేక్షక సంస్థ, సాంఘిక భద్రతా యంత్రాంగం ద్వారా, కంప్యూటర్ల సహాయంతో అపారమైన సమాచారాన్ని ప్రభుత్వం సేకరిస్తోంది.

15 కోట్ల ఖాతాదార్ల వ్యక్తిగత సమాచారాన్ని కలిగివున్న అన్ని ప్రైవేటు వాణిజ్య సంస్థల కంప్యూటర్లను ప్రభుత్వం వినియోగించుకోవటానికి ఆ సంస్థలతో రీగన్ ప్రభుత్వం ఒక ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది.

అంతేగాక డ్రైవింగ్ లైసెన్సులు, మెడికల్ రికార్డులు, ప్రైవేటు చర్యపు సంస్థల రికార్డుల ద్వారా ప్రజల వ్యక్తిగత విషయసేకరణ జరుగుతుంది.

ప్రతికూల నిజం వెల్లడించే అధికార్లను వేధించటానికి అత్యాధునిక ఎలక్ట్రానిక్ పరికరం 'లైడిటెక్టర్'ను ప్రభుత్వం నేడు తరచుగా వాడుతున్నది. ఈ యంత్రం ఒక వ్యక్తి రక్తపోటు, శ్వాస, తదితర దేహలక్షణాలనుబట్టి ఆ వ్యక్తి చెప్పుతున్నది 'నిజమా', 'అబద్ధమా' అని నిర్ధారించగలదు.

1984 లో ఒక్క రక్షణ శాఖలోనే 21 వేలమంది ఉద్యోగులు యాంత్రిక పరిశీలనకు గురియ్యారు.

అంటే నేడు మనుషుల భవిష్యత్తు ఒక యంత్రం చేతిపై ఆధారపడి వుందన్నమాట.

దాదాపు లక్షమంది ప్రభుత్వాధికారుల్ని, తాము జీవితంలో ఏమి రాసినా దానిపై ప్రభుత్వ సెన్సార్ షిప్ను అంగీకరించవలసిందిగా ఇటీవల ప్రభుత్వం ఒక వుత్తర్వు జారీ చేసింది.

వాయిస్ ఆఫ్ అమెరికాలో విదేశాల కోసం చేసే ప్రసారాలలో ఉపన్యాసాలివ్వకూడదని వందమంది అమెరికన్ ప్రముఖులను నిషేధించింది.

గ్రెనడాపై అమెరికా దురాక్రమణ నందర్బంగా తమ పత్రికా విలేకరులను గ్రెనడా వెళ్ళటానికి ప్రభుత్వం అనుమతించలేదు. అంటే ప్రభుత్వానికి ఆ దేశ పత్రికలపైనే నమ్మకం లేదన్నమాట.

పైగా ప్రజలకు నిజం తెలుస్తుందనే భయంతో గ్రెనడాను గురించిన వార్తలపై సెన్సార్ విధించారు.

న్యూయార్క్ గ్రంథాలయంలో 'వంద సంవత్సరాల సెన్సార్ షిప్' అనే అంశంపై తీసిన డాక్యుమెంటరీ చిత్రం ద్వారా నేనీ విషయాన్ని తెలుసుకొన్నాను.

ప్రభుత్వాన్ని గురించి ప్రజలకందే సమాచారాన్ని పరిమితం చేయడంకోసం, 1800 ప్రజోపయోగకర ప్రచురణలను ఆపివేయడమే కాక, 275 ప్రింటింగ్ ప్రెస్ లను మూయించి, 2 వేల మంది ఉద్యోగులను లే ఆఫ్ చేసింది రీగన్ ప్రభుత్వం.

పెద్దన్న చూస్తున్నాడు

ఒక రోజు చికాగో బస్ స్టేషన్లో నిల్చుని వున్నాను. నా తలపైన ఓ గ్లాస్ డోమ్ వేలాడుతూ వుండటం గమనించాను. అది కరెంటు దీపం అనుకొని ఎందుకు వెలగడం లేదని షక్కనున్న అమెరికన్ను అడిగాను.

వెంటనే అతను "పెద్దన్న చూస్తున్నాడు" అన్నాడు. ఆ డోమ్లో రహస్య టి. వి. కెమేరా అమర్చబడి వుందని అతని ద్వారా తెలిసింది. అది లోపల గుండ్రంగా తిరుగుతూ వుంటుంది. దానిద్వారా పరిసర ప్రాంతాలలో జరిగే సంఘటన లన్నింటినీ ఎక్కడో కూర్చుని వున్న పోలీసు తన టి. వి. తెరపై స్పష్టంగా చూడవచ్చు.

అమెరికన్ గూఢచారిశాఖ ఫైళ్ళలో నేరస్తుల గురించిన సమాచారంకంటే ఏ నేరమూ చేయని ఇతరుల సమాచారమే అపారంగా వుంటుంది.

1970 దశకంలో 18 కోట్ల అమెరికన్ పౌరుల వేలు ముద్రలతోదాటు విలువైన సమాచారాన్ని అమెరికన్ గూఢచారి సంస్థయైన ఎఫ్.బి.ఐ. సేకరించింది.

1975 లో అమెరికన్ సెనేట్ స్పెషల్ దర్యాప్తు నివేదికలో ఆ దేశ గూఢచారి సంస్థ ఎఫ్ బి ఐ, ప్రజలను గురించిన సమాచారాన్ని 5 లక్షల ఫైళ్ళలో దాచి వుంచిందని తెలిసింది. దాటన్నింటినీ కంప్యూటర్లో భద్రంగా దాచి వుంచా

రని. నేను వాషింగ్టన్ లో ఎఫ్.బి.ఐ. సంస్థ కేంద్ర కార్యాలయానికి వెళ్ళి నప్పుడు తెలుసుకున్నాను.

ప్రభుత్వ నిబంధనల ప్రకారం సి.ఐ.ఏ. గూఢచారి సంస్థ స్వదేశంలో తమ కార్యకలాపాలను సాగించకూడదు.

కానీ 1953-73 ల మధ్య సి.ఐ.ఏ. వారు 2 లక్షల 50 వేల వ్యక్తిగత ఉత్తరాలు తెరచి కాపీ చేసుకుని, తద్వారా 15 లక్షల మందిని 'సందేహస్పద' వ్యక్తుల లిస్టులో వేశారు.

అలాగే 3 లక్షల మందిపై సి.ఐ.ఏ. తన నిఘాను వుంచింది. వారికి సంబంధించిన సమస్త సమాచారం సేకరించింది. అందులో అమెరికా ప్రజానాయకులైన మార్టిన్ లూథర్ కింగ్, సెనేటర్ ఎడ్వర్డ్ కెనడీలు కూడా వున్నారు.

అతి రహస్య గూఢచారి సంస్థలో ఒకటైన జాతీయ భద్రతా సంస్థ (ఎన్.ఎస్.ఎ.) అంతర్జాతీయ టెలిఫోన్, టెలిగ్రాఫ్ లను రహస్యంగా వింటుంది.

1975 వ సంవత్సరం సెనేట్ విచారణ పై సంస్థ కార్యకలాపాలను బయట పెట్టింది. ఈ సంస్థ 1967 లో యఫ్. బి. ఐ. కి. సి.ఐ. ఏ. కి తాము అప్పటి వరకు నిఘా వేసి వుంచిన 1200 ప్రజా సంచాల, వ్యక్తుల లిస్టులను అందించినట్లు తేలింది. అలాగే 1975 'మే దాకా నెలకు లక్ష 50 వేల ప్రైవేటు అంతర్జాతీయ టెలిగ్రాములను చదివినట్లు వెల్లడయింది.

ఇవికాక, ప్రైవేటు ఏజెన్సీ అయిన అమెరికన్ సెక్యూరిటీ ఏజెన్సీ అభ్యుదయ భావాలు గల వ్యక్తుల సమాచారాన్ని సేకరించి కంప్యూటర్ల సహాయంతో 2900 కంపెనీలకు అందజేస్తుంది. అటువంటి వ్యక్తులను దిద్దవంశకర వ్యక్తులుగా చిత్రీకరిస్తుంది. ఈ సమాచారం సహాయంతో ఆ కంపెనీలు ఉద్యోగ నియామకాలు చేస్తాయి.

అమెరికాలో గూఢచారి సంస్థలు వినియోగించే ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలను, కేమేరాలను తయారు చేసే పరిశ్రమ ఎంతో అభివృద్ధి చెందింది. ఒక అంచనా ప్రకారం యిలాంటి ఫ్యాక్టరీలు ఆ దేశంలో వంద దాకా వున్నాయి.

అందుకే అమెరికా ప్రజలను "గాజు పెట్టెలో వుంచిన చేపలు"గా వర్ణించారు ఓ రచయిత.

పన్నులు

అమెరికాలో తలసరి ఆదాయం ఎక్కువ అని వింటుంటాం. అయితే అక్కడ సంపాదించే జీతంలో చూడో వంతుదాకా పన్నులకే పోతుంది.

ఉద్యోగుల నుండి పన్నులు ఖచ్చితంగా వసూలు చేస్తారు. ధనవంతులకు తమ ఆదాయపు పన్నులు ఎలా తప్పించుకోవాలో దాగా తెలుసు. పెట్టుబడిని, ఆస్తులను కుటుంబ సభ్యుల మధ్య విభజించడం, 'రోకోపకార సంస్థల'ను సృష్టించడం లాంటివి ఎన్నో పద్ధతులు వున్నాయి. ఉదా॥ ఫోర్డ్ ఫౌండేషన్ యిటు పంటిదే.

ఈ విషయాలలో సలహా లివ్వడానికి లాయర్లు, టాక్స్ కన్సల్టెంట్లున్నారు. నా స్నేహితుడు ఒకతను ఆ దేశంలో ఇంజనీరు. ఇంకా ఎక్కువ సంపాదించటానికి టాక్స్ కన్సల్టెంట్ గా మారిపోయాడు.

అమెరికన్ ప్రతికల అంచనా ప్రకారం కనీసం రెండుకోట్ల మందైనా తమ ఆదాయపు పన్నుల విషయంలో ప్రభుత్వాన్ని మోసం చేస్తున్నారు.

ఒక అంచనా ప్రకారం ప్రతి సంవత్సరం 55 వేల కోట్ల డాలర్ల ఆదాయాన్ని దాచిపెడుతున్నారు. అంటే ప్రభుత్వం 10 వేల డాలర్లకు పైగా రాబడిని నష్టపోతుంది.

1981-83 ల మధ్య, 250 పెద్ద కంపెనీలలో 128 కంపెనీలు ఆదాయపు పన్ను చెల్లించలేదు. వాటి లాభాలు 5670 కోట్ల డాలర్లు.

పన్నులు ఎగవేసే వాళ్ళను పట్టుకోవడానికి చాలా పెద్ద యంత్రాంగం వుంది. పన్నుల పర్యవేక్షక సంస్థకు గూఢచారి సంస్థలనున్నంత పకడ్బందీయైన సిబ్బంది వుంది. చట్ట ప్రకారం శిక్షహూదా వుంది. అయితే అక్కడ పన్నులు ఎగ్గొట్టడం పరిపాటి. సమాజం కూడా పన్నుల ఎగవేతదార్లను ఖండించదు.

1984 ఎన్నికల్లో ఉపాధ్యక్ష పదవికి పోటీచేసిన డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అభ్యర్థి జీరార్డిన్ పెరారో కూడా తన ఆదాయ వివరాలను వెల్లడించలేదని అధ్యక్ష ఎన్నికల ప్రచార సందర్భంలో బయటపడింది.

1945-82 ల పెద్ద కంపెనీల ఆదాయపు పన్ను వాటా పెడరల్ ప్రభుత్వ పన్నుల రాబడిలో 40 శాతం నుండి 11 శాతానికి పడిపోగా, కార్మికుల ఆదాయపు పన్ను వాటా 40 శాతానుండి 3 శాతానికి పెరిగింది.

అంటే ఆ దేశంలో ధనవంతులకంటే ఉద్యోగస్తులే ఎక్కువ పన్నులు కడతారన్నమాట.

ప్రతి సంవత్సరం పన్నులు కట్టే సమయం వచ్చేసరికి ప్రజలు దుఃఖంలో వున్నట్లు కనబడతారు.

అ ప్పు లు

నేటి అమెరికన్ సమాజంలో అప్పుమీద బ్రతకడం సర్వసామాన్య లక్షణం. అప్పుపెట్టి వస్తువులు కొనడం ప్రజలకు చాలా తేలిక, ఎంతో ఆనందం కూడాను. అందుకే నేడు అమెరికన్లు అప్పుల భారంతో సతమత పూతున్నారు.

మొత్తం అమెరికన్లు నేడు చెల్లించవలసిన అప్పు లక్ష కోట్ల డాలర్లు వుంటుంది. అంటే సగటున ప్రతి మనిషికి 4,650 డాలర్లన్నమాట. అందులో 5 వేల కోట్ల డాలర్లు ఇళ్ళు, భూమి కొనడానికి, 21 వేల కోట్ల డాలర్లు కార్లు, పర్సినల్ కొనడానికి; 20 వేల కోట్ల డాలర్లు డాక్టర్లకు, ఆస్పత్రులకు కట్టడానికి అప్పు చేయవలసి వచ్చింది.

వాయిదాల పద్ధతిపై డబ్బు చెల్లించడం వారికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య. లక్ష డాలర్లు ఖరీదుచేసే యిల్లు వాయిదాలమీద కొనాలంటే 3 లక్షల 16 వేల డాలర్లు అవుతుంది.

అప్పుచేసిన వారు ఏలాగైనా సకాలంలో వాయిదాలు చెల్లించాలి. ఒకవేళ కుటుంబ సభ్యులలో ఒకరికి జబ్బుచేసిగానీ, ఉద్యోగం పోయిగానీ సకాలంలో వాయిదా డబ్బు చెల్లించలేకపోతే అప్పటిదాకా కట్టిన డబ్బు కోర్కోవడమేకాక తాము తీసుకున్న వస్తువులను కూడా పోగొట్టుకోవలసి వస్తుంది.

పది రోజులు ఆలస్యమయితే అప్పిచ్చినవాడు అప్పుతీసుకొన్నవారి ఆస్తిని జప్తు చెయ్యడానికి చట్టరీత్యా హక్కువుంది. ఆ సమయంలో అప్పు తీసుకొన్నవాడి మానసిక వ్యధ మనం పూహించుకోవచ్చు.

అమెరికన్లకు లెక్కలు కట్టుకొనే శ్రమ తగ్గించడానికి అప్పులిచ్చేవారు ప్లాస్టిక్ డబ్బును కనిపెట్టారు. దానినే "క్రెడిట్ కార్డు" అంటారు. ఈ కార్డు వుంటే పెట్రోలు మొదలుకొని కారుదాకా, కాఫీ మొదలుకొని కార్ గరల్ దాకా నోట్లు చెల్లించకుండానే కొనవచ్చు.

మరి "క్రెడిట్ కార్డు"పై ఎన్ని డాలర్లవరకూ కొనవచ్చు? దానికి ఒక పరిమితి లేదా? అనే సందేహం రావచ్చు. పరిమితి వుంది. "క్రెడిట్ కార్డు" ఇచ్చే వాళ్ళకు అప్పు తీసుకొనే వారి చెల్లించే శక్తిపై అవగాహన వుంటుంది. ఇందు కోసమే దేశవ్యాప్తంగా 2500 క్రెడిట్ బ్యూరోలు పనిచేస్తున్నాయి.

ఈ ప్రత్యేక సంస్థలకు వ్యక్తులకు సంబంధించి వారి ఉద్యోగం, జీతం, సర్వీసు, రాజకీయాభిప్రాయాలు, ఆరోగ్యం, గుణం, వ్యక్తిగత అభిరుచులు, అలవాట్లు సమస్తం తెలుస్తాయి. ఈ సమాచారాన్ని ఎల్లప్పుడూ నిగూఢంగా పేకరిస్తూనే వుంటారు.

ఇక్కడ క్రెడిట్ కార్డుల గురించి చెప్పేటప్పుడు షాపుల్లో వస్తువుల ధరలను గురించి కూడా చెప్పాలి.

షాపు షాపుకి రోజు రోజుకి ధరలు మారిపోతూ వుంటాయి.

ప్రతి షాపులోనూ తగ్గింపు ధరల తాలూకు 'ఆన్ సేల్' బోర్డులు దర్శనమిస్తాయి.

మొదట్లో వస్తువుల ధరలు విపరీతంగా పెంచి అమ్ముడుగాని వస్తువులను తగ్గింపు ధరలపై అమ్ముజూపుతారు. అప్పటికీ వాటిపై లాభాలుంటాయి.

వాడకపు వస్తువుల అమ్మకాలపై కూడా కొదిమంది గుతాధిపతుల పట్టువుంది. ఏ పట్టణం వెళ్ళినా మనకు డాల్సన్, వెంచర్, వేమార్ట్, జే.ఎస్. పెన్నీ, ఫేమస్ టార్ వారి షాపులే దర్శనం ఇస్తాయి.

అంటే ధరలపై ప్రభుత్వానికి ఏ విధమైన అదుపు లేదన్నమాట.

అమెరికన్ బ్యాంకులు అమెరికన్లనేకాక వెనుకబడ్డ దేశాలను కూడా దోచుకుంటున్నాయి. వీటినుండి ఆర్థిక సహాయం పొందిన దక్షిణ అమెరికాలోని దేశాలు అధిక వడ్డీల భారాన్ని మోయలేకపోతున్నాయి.

చిన్న పిల్లలు

ఏ దేశ భవిష్యత్తయినా బాలల సంక్షేమంపై ఆధారపడి వుంటుందంటారు. కాని అమెరికా బాలల పరిస్థితి దీనికి విరుద్ధంగా వుంది.

న్యూయార్క్ టైమ్స్ పత్రిక ప్రకారం 1983లో పుట్టిన పిల్లల్లో 37 శాతం పెళ్ళికాని తల్లులకే జన్మించారు. ఆ పిల్లలను తమ తల్లులు కూడ వదిలేస్తే వారి గతి ఏమవుతుందో ఒకసారి తలుచుకుంటే ఎవరికైనా జాలి వేయక మానదు.

రి సం॥రాల లోపు పిల్లల తల్లులలో 52 శాతం ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. కోటి ముప్పై లక్షల మంది పిల్లలు దారిద్ర్యాన్ని అనుభవిస్తున్నారు. 90 లక్షలకు పైగా ఆరోగ్యరక్షణావకాశాలు లేకుండా వున్నారు.

వారు తమ పిల్లలను ఇంటివద్ద పనివారి దగ్గరగాని, లేక పగటి పరిరక్షణ కేంద్రాలలోగాని వదిలేసి వెళతారు.

అలాంటి కేంద్రాల్లో ఆయాలు, ఆ పిల్లలను దుర్వినియోగపరచుకొంటారు.

న్యూయార్క్ లో వున్న అమెరికన్ మిలటరీ ఎకాడమీలో సెనికుల పిల్లలను రైంగిక చర్యలకు దుర్వినియోగం చేసినందుకు యిద్దరు ఆయాలను అరెస్టు చేసిన వార్త నేను అక్కడ ఉండగా విన్నాను.

ప్రతి రోజు అటువంటి కేసులెన్నింటినో టి.వి.లో చూపిస్తుంటారు.

మేము బాలల బొమ్మల షాపులకు వెళ్ళి చూస్తే, అన్నీ యుద్ధ పరికరాల సమూహాలే. అంటే చిన్నతనంలోనే వారి మనస్సులను యుద్ధంవైపు మరల్చుతున్నారన్నమాట. పోతే, ద్రాకులా సినిమా పాత్రల సమూహాలు కూడ అమ్మకాని కుంటాయి. ఇవి హింసాప్రబోధకాలు.

తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఉద్యోగస్థులయితే ఇక పిల్లలను పట్టించుకొనే నాథుడే వుండడు. ఇంట్లో వున్నప్పుడు కూడా టి.వి. చూస్తూ కూర్చుంటారు కాని, పిల్లలను పట్టించుకోరు.

నిరుద్యోగులైన తల్లి, తండ్రులు పిల్లలను చిన్నవయస్సులోనే ఏదో ఒక పనికే పంపుతుంటారు.

అమెరికాలో 50 లక్షల మంది పిల్లలు స్కూలుకు వెళ్ళరు.

ఎంతోమంది యింటి నుండి పారిపోతుంటారు. సంవత్సరానికి 13 లక్షల మంది బాలలు అలా పారిపోతున్నారని ప్రభుత్వ లెక్కలు చెబుతున్నాయి.

ఇంకా దారుణమైన సంఘటన లెన్నో పేపర్లలో చదివాను.

ఒక తల్లి తన పిల్లను 20 వేల డాలర్లకు అమ్ముకున్న నేరానికి అరెస్టు కాబడిందట !

యు వ త ర ం

ఇటీవలి కాలంలో అమెరికన్ సంస్కృతి క్షీణదశలో పయనిస్తుంది. ఆ సమాజాన్ని “జబ్బునపడ్డ సమాజంగా” పేర్కొంటున్నారు. దీనికి ముఖ్య కారణం - ఆ దేశ స్వాస్థ్యపర శక్తులు యువతరాన్ని ప్రక్కదార్లు పట్టించడమే.

విద్యను మధ్యలోనే వదిలేసేవారి సంఖ్య పెరగడం, విద్యకు తగిన ఉద్యోగావకాశాలు క్రమంగా తగ్గుతుండటంవలన భవిష్యత్తుపై యువకుల్లో అసంతృప్తి ఏర్పడుతుంది. ఇది సమాజ వ్యతిరేక పంథాలో మళ్ళింపబడుతోంది. వారిలో ఎక్కువభాగం మత్తుపదార్థాలకు దాసులై నేరస్థుల జాబితాలో కలిసి పోతున్నారు.

నిరుద్యోగుల్లో 25 సం॥ల లోపు యువకులే 45 శాతందాకా వున్నారు. కొంత మంది గత్యంతరంలేక మిలటరీలో చేరిపోతున్నారు.

అమెరికన్ ప్రభుత్వం 1985-86 బడ్జెట్లో ఉద్యోగశిక్షణా కార్యక్రమాలకు యిదివరలో కేటాయించిన డబ్బుపై కోత విధించింది. ఆ మిగిల్చిన డబ్బును

18 శాతం ఎవ్-14 రకం నావికా జెట్ విమానాలు కొనటానికి పెంటగన్ ఖాతాలో చేర్చింది.

అమెరికాలో జరిగే లీవ్రే నేరాలు సగానికి పైగా 17 సం॥ల లోపు యువకులే జేస్తున్నారని ఒక సర్వేలో తేలింది. ప్రతి 9 మందిలో ఒకరు 18 సం॥ లోచ్చేసరికి కనీసం ఒకసారైనా ఏదో ఒక నేరంమీద కోర్టుకు హాజరవుతున్నారు.

1970 దశకంలో మారిజోనా, కొకేన్ లాంటి మత్తుపదార్థాలు సేవించే 12-17 సం॥ల మధ్య యువకులు రెట్టింపయ్యారు.

ఉన్నత విద్యను మధ్యలో మానివేసేవారు 30 శాతం మంది వున్నారు. చదివే రోజుల్లో కూడా పరీక్షలలో అడ్డదారి పరిపాటయింది. లాస్ ఏంజిల్స్ పట్టణంలో ఒక కంపెనీ పరీక్షలు రాసిపెట్టే 50 మంది వృత్తి రాతగాళ్ళను నియమించింది. వారు అన్నిరకాల సజ్జెకులు రాసిపెడతారు.

వీటితోడు వీడియో ఆటలు, నైట్ క్లబ్ లు, నగ్నచిత్రాల ప్రభావాన్ని గురించి వేరే చెప్పనవసరం లేదు.

ఇటీవలి రోజుల్లో యువతీయువకుల్లో మరో ధోరణి ప్రబలమైంది. చదువు కొనేరోజుల్లోనే పెళ్ళికాకుండా కలసి కాపురం చేయడం, పర్యవసానంగా గర్భస్రావాలు పెరిగిపోవడం జరుగుతుంది. నేడు దాదాపు 80 లక్షల అవివాహిత సంసారాలు నెలకొని వున్నాయి. 12 సం॥ల చిరుప్రాయంలో ఆడపిల్లలు గర్భధారణ చేస్తున్నారు. అందుకే 1984 అధ్యక్ష ఎన్నికల సందర్భంలో గర్భస్రావాల సమస్య అన్నిటికంటే ప్రధానమైనదిగా ముందుకొచ్చింది.

అతి చిన్న సమస్యలపై కూడ సహనం కోల్పోయి, విడాకులిచ్చుకునే సంప్రదాయం యువకుల్లో వచ్చింది. దీనివలన ఒంటరి కాపురాలు ఎక్కువయ్యాయి, ఇప్పుడు అమెరికాలో వెయ్యికి 110 మంది విడాకులు తీసుకొంటున్నారు.

అందుచే యువతీయువకులు ఆనాడు హిప్పీలుగా తయారయితే నేడు భగవాన్ రజనీష్ లాంటి "దేవుడి మనుషుల" చెంతకు మోక్షం కోసం పరుగిడుతున్నారు.

ఇక్కడో విషయం చెప్పాలి. అమెరికాకు వచ్చిన భారతీయుల, యితర ఆసియన్లలో ఇంకా ఈ సంస్కృతి ఆ దశకు చేరుకోలేదు.

అయితే యువకుల్లో కొంతమందికి జాతీయ, అంతర్జాతీయ విషయాలపై ఆసక్తి లేకపోలేదు. దక్షిణ అమెరికాలో అమెరికా సైనిక జోక్యం, అణుయుద్ధ ప్రమాదం లాంటి విషయాలపై వారు ఆలోచిస్తున్నారు. దక్షిణ అమెరికాలోని పరిణామాలు వీరిపై ప్రభావం చూపిస్తున్నాయి.

మహిళలు

అమెరికాలోని శాంతి స్వాతంత్ర్యాల అంతర్జాతీయ మహిళా సంఘనాయకురాలిని సెయింట్ లూయిస్ నగరంలో కలిశాను. ఆమె నాతో ఎన్నో అసక్తికరమైన విషయాలు చెప్పింది.

మహిళా ఉద్యమ ఒత్తిడి ఫలితంగా 1972 లో అమెరికన్ కాంగ్రెస్ ఒక రాజ్యాంగ సవరణ తీసుకొచ్చింది. దాని ప్రకారం "స్త్రీ/పురుష విచక్షణతో చట్టబద్ధమైన సమానహక్కులను ఎవరికీ నిరాకరించడం గాని, సంక్షిప్త పరచడం గాని జరగదు."

రాజ్యాంగం ప్రకారం ఏ సవరణ అయినా అమలులోకి రావాలంటే 50 రాష్ట్రాలలో 38 రాష్ట్రాలు 10 సం॥లోపు ఆమోదించవలసి వుంటుంది. కాని 1982 నాటికి 35 రాష్ట్రాలు మాత్రమే ఆమోదించాయి. తన పొంత రాష్ట్రంలో కూడా ఆమోదించలేదని, దానికై ఆందోళన చేశామని ఆమె చెప్పింది. ఆ సమాన హక్కుల సవరణ గడువు చెల్లిపోయింది.

అన్నింటికంటే దురదృష్టకరమైన విషయం మహిళా కార్మికులను తక్కువ చూపు చూడడం. అమెరికా ఎంతో అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ యింకా పాత సాంప్రదాయాలు తొలగిపోలేదు.

నేను చూసిన ఒక కంపెనీ యూనియన్ అవ్వజ్ఞుని పర్సనల్ సెక్రటరీ ఆమె తన పని భారాన్ని గురించి తన భర్తదృష్టికి తీసుకురావలసిందిగా నన్ను కోరింది.

నేటికీ "ఒకే పనికి ఒకే వేతనం" అనే సూత్రం అమలులో లేదు. మహిళా కార్మికురాలికి లభించేది మగ కార్మికుని వేతనంలో 59 శాతం మాత్రమే. అందులోనూ నీగ్రో మహిళా వేతనం శ్వేత మహిళ జీతంలో 88 శాతం మాత్రమే. పెట్టుబడిదార్లకు మహిళా కార్మికుల పని నమ్మకమైన లాభాలను తెచ్చి పెడుతుంది.

అమెరికాకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 200 సం॥రాలు దాటినా యింకా మహిళలు తమ హక్కుల కోసం పోరాడవలసి వస్తోంది. ఎలాగైతేనేం 60 సం॥రాల క్రితం ఓటు హక్కు సాధించుకున్నారు. నేటికీ ఓటర్లలో 59 శాతం మహిళలు వున్నప్పటికీ సెనేటర్లలో కేవలం యిద్దరు మాత్రమే. ఇతర ప్రజా ప్రాతినిధ్య పదవులలో కూడా తక్కువగా వున్నారు.

ఇటీవల ఒక రంగంలో అభివృద్ధి సాధించారు. అదే- మిలటరీ రంగం. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో మిలటరీలో 2 శాతం వుంటే యిప్పుడు 6 శాతం వున్నారు.

రోజురోజుకీ విదాకుల సంఖ్య పెరగడంతో ఒంటరి తల్లుల బాధలు కూడా పెరుగుతున్నాయి. 1970 లో వీరి సంఖ్య 81 లక్షలు కాగా 1983 లో కోటి 44 లక్షలకు పెరిగింది. పేదరికంలో ఉన్నవారిలో వీరి సంఖ్యే ఎక్కువ.

నేడు అమెరికాను కలవరపెడుతున్న మరో సమస్య అవివాహిత తల్లుల సంఖ్య నానాటికీ పెరగటం. దానివల్ల భవిష్యత్తు పాడుగావటం.

ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు. నేను సెయింట్ లూయీస్ నగరంలో వున్నప్పుడు భార్యను బాత్ రూమ్ లో వేసి సజీవదహనం చేసిన భర్తను గురించి టి.వి.లో చూశాను.

వృద్ధులు

అమెరికాలో 65 సం॥రాల పైబడ్డవారిని సీనియర్ పౌరులుగా పిలుస్తారు. వీరు అమెరికా జనాభాలో తొమ్మిండుగిరికి ఒకరు చొప్పున మొత్తం 2 కోట్ల 60 లక్షల మంది వున్నారు.

వీరి అవసరాలు తీర్చడం అమెరికా విజ్ఞతకు నిజంగా పెద్ద పరీక్ష.

ఏ సమాజాన్ని గురించయినా అంచనా వెయ్యాలంటే, ఆ సమాజం నిస్సహాయ వృద్ధులకు చేసే సహాయాన్నిబట్టి నిర్ధారించవచ్చు.

అమెరికాలో వృద్ధుల్లోని అత్యధికుల్ని చూస్తే మనకెంతో జాలి వేస్తుంది. ఆ దేశంలో ఆత్మహత్యలు చేసుకొనేవారిలో నాలుగోవంతు 65 సం॥రాల పైబడ్డవారే. వృద్ధుల సగటు సంవత్సరాదాయం 9,188 డాలర్లు. అంటే దారిద్ర్య రేఖ (10,000 డా॥) దిగువనే చికాగో నగరంలో వృద్ధుబిచ్చగాళ్లున్నారు.

ఇటీవల అమెరికాలో తేబడ్డ చట్టాలవలన 40 లక్షల మంది పనిచేసే వృద్ధులు నష్టపోతున్నారు.

వీరు రిటైర్ అయిన తరువాత వచ్చే పెన్షన్లు సరిపోక, కుటుంబ పోషకాద్యై ఉద్యోగం చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం వృద్ధుల ఆదాయంపై కూడా పన్నులు విధిస్తుంది.

1984 లో 65-69 సం॥రాల మధ్య వృద్ధులు సంవత్సరానికి 6,900 డాలర్ల కంటే ఎక్కువ సంపాదిస్తే ప్రతి 2 డాలర్లకు 1 డాలరు నష్టపోతారు. అంటే పై పరిమితి మించి సంపాదిస్తే సగం పన్నుకే పోతుందన్నమాట.

అలాగే ప్రభుత్వం వృద్ధుల ఆరోగ్య రక్షణా కార్యక్రమంపై పెట్టే ఖర్చు కూడా తగ్గించింది.

ప్రధానంగా రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో పాల్గొన్న యోధులకు యిప్పటిదాకా యిచ్చే ఆరోగ్య రక్షణా సౌకర్యాల ఖర్చుపై కూడా పరిమితి విధించింది.

పై చర్యలకు వ్యతిరేకంగా 1 కోటి 70 లక్షల సభ్యత్వం గల అమెరికన్ రిటైర్డ్ ఉద్యోగుల సంఘం తమ నిరసనను వ్యక్తంచేస్తూ, సెనేటర్ల కార్యాలయాల ఎదుట పికెటింగ్లు జరిపింది.

అమెరికాలో 65 సం॥లు పైబడ్డ స్త్రీ, పురుషులు పెన్షన్ పుచ్చుకొనేందుకు అర్హులు.

వారికి తాము పని చేసిన పూర్తి కాలానికి యిచ్చిన జీతం మొత్తాన్ని పని చేసిన సం॥రాలతో భాగించి పెన్షన్ లెక్క కడతారు.

అమెరికా పత్రికల సమాచారం ప్రకారం అమెరికన్ కార్మికునికి వృద్ధాప్య పెన్షన్-ఒకరికై తే అత్యధికం నెలకు 703 డాలర్లు. భార్య భర్తలకై తే 1054 డాలర్లు.

జీవిత వ్యయం రోజు రోజుకి పెరగడం వలన పెన్షన్లో పెరుగుదల లేక పోవడం వలన వృద్ధులకు ఎంతో యిబ్బంది కలుగుతుంది.

ఉదాహరణకు గత 15 సం॥రాలలో అమెరికాలో ప్రాథమిక అవసరాల మొత్తం ఖర్చు 2 రెట్లు పెరిగింది.

అలాగే లేబరు డిపార్ట్మెంట్ లెక్కల ప్రకారం వృద్ధ భార్యభర్తల ఆదాయంలో మూడవ వంతు ఇంటి అద్దెకే పోతుంది.

మన దేశంలో బాగా వృద్ధులను తమ పిల్లలు పోషించాలనే సాంప్రదాయం ఆ దేశంలో కనుమరుగై పోయింది.

విద్యార్థులు - ఉపాధ్యాయులు

గత రెండు సంవత్సరాలనుండి అమెరికా పత్రికలలో విద్యావిధానాన్ని గురించి పెద్ద చర్చ జరుగుతోంది. విద్యపైన జాతీయ విచారణ సంఘ నివేదిక 1983 లో వెలువడింది. ఆ నివేదికలో విద్యా ప్రమాణాలు పడిపోతున్నాయని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు.

ఈ దోరణి దేశ ప్రగతికి ఎంతో హానికరమని, యిది వూహించని పరిణామమని, కొన్ని యితర దేశాలు తమ దేశ విద్యా ప్రమాణాలను దాటిపోతున్నాయని నివేదిక పేర్కొంది.

ఇటీవల ముఖ్యంగా లెక్కలు, సైన్సు సబ్జెక్టులలో ఉపాధ్యాయుల కొరత ఏర్పడింది. ఆ కొరత తీర్చడానికి పశ్చిమ జర్మనీకి చెందిన టీచర్లను చేర్చుకొన్నారు.

నేనక్కడ పున్నప్పడు విద్యా సంవత్సరం మొదలయింది. మొదలైన వెంటనే ప్రతిరోజు ఏదో ఒక పట్టణంలో అధ్యాపకుల సమ్మె జరుగుతున్నట్లు తెలిసేది. దానికి కారణం వారి సంవత్సర సగటు జీతం 13 వేల డాలర్లు అంటే దారిద్ర్య రేఖకు కొంచెం ఎగువన వుండటమే. వారికంటే తక్కువ చదువుకొని యితర ఉద్యోగాల్లో చేరినవారికి యింతకంటే ఎక్కువ వస్తోంది.

అందువలన గడచిన దశాబ్దంలో టీచర్ ట్రైనింగుకు వచ్చే విద్యార్థుల సంఖ్య 44 శాతం పడిపోయింది 1986 లో లక్ష 74 వేల మంది అధ్యాపకులు అవసరం కాగా కేవలం 18 వేల మంది కొత్త టీచర్ గ్రాడ్యుయేట్లు తయారవుతున్నారని అంచనా.

నేను ఒక యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ని కలిశాను. ఆయన ఒక విభాగానికి డీన్ గా పని చేస్తున్నారు. "డీన్"గా పని చేయడం అంటే సాధారణ భాషలో గొప్ప గుమాస్తా అని అన్నాడు. అది ప్రైవేట్ యూనివర్సిటీ కాబట్టి చందాల కోసం తిరగడం తోటే సరిపోతుందట. సరిపోయినన్ని ఫండ్లు లేకపోతే ఆ విభాగాన్ని మూసివేస్తారట. అంటే అధ్యాపకులు యిళ్ళకు వెళ్ళవలసిందే. అయితే మన దేశంలో లాగా కాలేజీ కమిటీ సభ్యుల బెడద అంతగా వుండదని చెప్పాడు.

ఉపాధ్యాయుల దుస్థితికి మరో ఉదాహరణ. సమ్మె తవనంతరం తిరిగి ఆ వృత్తిలో జేరే వాళ్లు సగం కూడా వుండటం లేదు. నేను న్యూయార్క్ లో పబ్లిక్ స్కూలుని చూచినప్పుడు అక్కడి ఉపాధ్యాయులు ఈ విషయం చెప్పారు.

అంతేకాక విద్యార్థుల నుండి వీరు ఎదుర్కొంటున్న యిబ్బందులు యింతా అంతా కాదు. ప్రతినెలా లక్ష 25 వేల మంది ఉపాధ్యాయులు దౌర్జన్యాలకు గురికావటం, దాదాపు వెయ్యిమంది ఆస్పత్రిపాలు కావటం జరుగుతుంది.

రెండోవైపు విద్యకయ్యే ఖర్చు విపరీతంగా పెరుగుతుంది. నాలుగేళ్ళ డిగ్రీకోర్సులలో సంవత్సరానికి ప్రభుత్వ కాలేజీలో నయితే 9 వేల డాలర్లు. యింకా కొన్ని పేరున్న విశ్వవిద్యాలయాల్లో నయితే 16 వేల డాలర్లు దాకా కేవలం ట్యూషన్ ఫీజు కింద చెల్లించాల్సివస్తోంది.

అమెరికాలో కాలేజీలో చేరే విద్యార్థుల్లో ఎక్కువభాగం తన సంపాదన తోనే చదువుకోవలసి వస్తోంది. డాక్టరు కోర్సులాంటి పెద్ద కోర్సులు చదివేవారు అప్పు చేస్తారు. అందుకే యిటీవల కాలేజీల్లో చేరేవారి సంఖ్య తగ్గిపోతుంది.

దీనితో అమెరికా ౬ ర దేశాలనుండి డాక్టర్ ను, ఇంజనీరను, సెంటిస్టులను ఆకర్షిస్తుంది. ఈ మేధావి వలసవల్ల అమెరికాకు ఎంతో లాభం చేకూరుతుంది.

ఇక, చిన్న పిల్లల చదువు గురించి చెప్పనవసరం లేదు. న్యూయార్కులో కాన్వెంటుకి నెలకు 200 డాలర్ల ఫీజు కట్టవలసి వస్తోంది.

ఇటీవల జరిపిన ఒక సర్వేలో న్యూయార్కు స్కూళ్ళలో విద్యార్థులు సిగరెట్లు కంటే సారాయి, మారిజోనా ఎక్కువ తాగుతున్నారని వెల్లడయింది. నానాటికి గవర్నమెంటు స్కూళ్ళలో విచ్చలవిడితనం, నేరాలు విపరీతంగా పెరిగి పోతున్నాయి.

1978 లో విద్యావిషయాల జాతీయ సంస్థ అధ్యయనం ప్రకారం ప్రతి నెలా సెకండరీ స్కూళ్ళ స్థాయిలో దాదాపు 30 లక్షల మంది విద్యార్థులు దార్శనీ చర్యలకు గురిఅవుతున్నారని, 30 లక్షల మంది వస్తువులు పోగొట్టుకుంటున్నారని చెప్పింది.

ఇటీవల న్యూయార్కు పట్టణంలోని వంద హైస్కూళ్ళను సోదా చేయగా 76 హౌండ్ గన్ లూ, 2 రైఫిళ్ళూ, 575 కత్తులూ, వందల సంఖ్యలో ప్లే మలు, సానబట్టిన స్కూర్లడ్రైవర్స్ విద్యార్థుల వద్ద దొరికాయి.

ఉపాధ్యాయులు చెప్పిన నీతి సూత్రాలను మీరెందుకు పాటించడంలేదని నేనో విద్యార్థిని ప్రశ్నిస్తే “ఈ స్వేచ్ఛాసమాజంలో ఎవరికి తోచినట్లు వారు వ్యవహరించవచ్చు”నని తక్కిమీ సమాచానం చెప్పాడు.

సాధారణంగా స్కూలు మధ్యలో చూనేసేవారు మొత్తం పిల్లల్లో 42 శాతం వారిలో స్మగ్లీలు, స్పూర్డ్ థాష మాట్లాడే పిల్లలే 70 శాతం వుంటారు, కాలేజీ మధ్యలో చూనేసేవారు 50 శాతం వుంటారు.

అక్కడకూడా దొంగ డిగ్రీ సర్టిఫికేట్లు తయారుచేసే చురాలున్నాయి. నేను వున్నప్పుడే న్యూయార్కులో దొంగ డిగ్రీలు కొన్న 3 మందిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. వారు ఒక్కొక్క డిగ్రీ 20 వేల డాలర్లకు కొన్నారు.

అయితే అక్కడ వాగ్దాడులు ఖర్చు పెట్టగలవారికి అధునాతన సౌకర్యాలు గల అమృతమైన స్కూళ్ళు, కాలేజీ లున్నాయి.

లాయర్లు

బహుశా అమెరికాలోని అన్ని పృథ్వులలోనూ ఎక్కువ సంపాదించగలిగేది న్యాయవాదవృత్తే ననుకొంటాను.

లాయర్లు అమెరికన్ల వ్యవహారాలు చూడటంలోనే గాక దేశాన్ని పరిపాలించడంలోకూడా ప్రముఖంగా వున్నారన్నది గమనార్హం. సెనేట్లో, ప్రతినిధుల సభలో ఆత్యధికులు లాయర్లే. ప్రస్తుత కాంగ్రెస్లోని మొత్తం 535 సభ్యుల్లో 212 మంది లాయర్లే. వారు వారి వృత్తి వారికి పని కల్పించే విధంగా చట్టాలు చేస్తుంటారు.

రాజకీయాధికారంపై లాయర్ల పట్టును తెలుసుకోవాలంటే రాజధాని నగరమైన వాషింగ్టన్లో వారి సంఖ్యను గమనిస్తే విశదమౌతుంది. 1970 లో వారి సంఖ్య 16 వేలయితే 1980 లో 40 వేలకు పెరిగింది. అంటే ప్రతి 75 మందికి ఒక లాయరు అన్నమాట.

ఫెడరల్ ప్రభుత్వ వ్యవహారాల్లో లాయర్లు చాలా కీలకమైన పాత్ర నిర్వహిస్తుంటారు. లాయర్ల కంపెనీల్లో సం||రానికి పదుల లక్షల డాలర్లు సంపాదించే లాయర్లు అంతకుంటే చాలాతక్కువ జీతమొచ్చే ప్రభుత్వ ఉన్నత పదవుల్లో చేరుతుంటారు. ఇది తెలివితక్కువ పనిగా తోస్తుంది మనకు. అయితే కొన్ని సంవత్సరాలు ఆ పదవుల్లో వుండి అక్కడ పట్టువిడుపులు పూర్తిగా తెలుసుకొని వచ్చిన వారికి గిరాకీ రెట్టింపు అవుతుంది. లాయర్ల కంపెనీలు యిలా తిరిగి వచ్చిన వారిని భాగస్వాములుగా జేర్చుకొని తమ ఆదాయాలను అనేక రెట్లు పెంచుకొంటారు.

అమెరికాను “దావాల సమాజం” అనవచ్చు. డాక్టర్లపై పేషెంట్ల దావాలు, లాయర్లపై క్లెయింట్ల దావాలు, వస్తువుల ఉత్పత్తిదారులపై వినియోగదారుల దావాలు తల్లిదండ్రులు తమను సరిగ్గా పెంచలేదని పిల్లల దావాలు, యింకా యిలాంటివి ఎన్నెన్నో.

ప్రతి సంవత్సరం 70 లక్షల దావాలు వెయ్యబడుతుంటాయి. పై దావాలన్నింటిలో ప్రముఖమైనది డాక్టర్ల మీద పేషెంట్లు వేసేవి. అక్కడ పరిహార మొత్తాలు చాలా ఎక్కువగా వుంటాయి. డాక్టర్లు, హాస్పిటల్ యజమానులు పెద్ద మొత్తాలను కట్టవలసి వస్తుందేమోనని ముందే ఇన్సూరెన్సు చేస్తారు. దానివలన పేషెంట్ల ట్రీట్ మెంట్ కయ్యే ఖర్చు యింకా పెరుగుతుంది.

లాయర్లకూడ తప్పగా వ్యవహరిస్తే ఛార్జీషీటు యిస్తారు. ప్రతి సంవత్సరం అమెరికాలో వున్న 5 లక్షలమంది లాయర్లలో దాదాపు 50 వేలమంది ఆ విధంగా కోర్టులో ప్రతివాదులుగా హాజరవుతారు.

చివరకు అమెరికాకు ప్రతిష్టాత్మకమైన ప్రతీక అయిన “లిబర్టీ” విగ్రహం కూడా యీ దావాల బారి నుండి తప్పించుకోలేకపోయింది. పొరుగు రాష్ట్రాలైన న్యూయార్కు న్యూజెర్సీ లిబర్టీ విగ్రహం మాదంటే మాదని కోర్టుకెక్కాయి. దీని

వెనుక దాగిన రహస్యం ఏమిటంటే-లిబర్టీ విగ్రహం సర్వాటకుల నుంచి వసూలు చేస్తున్న 20 లక్షల సాలుసరి ఆదాయం.

డాక్టర్లు—ఆస్పత్రులు

ప్రపంచంలోనే ప్రసిద్ధిగాంచిన పెద్ద పెద్ద ఆస్పత్రులు అమెరికాలో ఉన్నాయి. అనేక దేశాలనుండి వచ్చిన నిపుణులయిన డాక్టర్లు ఆ ఆస్పత్రులలో పని చేస్తున్నారు. అక్కడ వైద్యశాస్త్ర విజ్ఞానం ఎంతగానో అభివృద్ధి చెందింది.

ఆ దేశంలో పేరున్న ఆస్పత్రులలో ఒకటైన బార్న్స్ హాస్పిటల్ ను చూశాను. దానిలో అధునాతన వసతులుగల రూములున్నాయి. ఆపరేషన్ థియేటర్లు ఆధునికమైన ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలతో అమర్చబడి వున్నాయి.

దానికి తగ్గట్టు హాస్పిటల్ చార్జీలుకూడా అనూహ్యంగా ఉన్నాయి. ఉదా॥ గుండె ఆపరేషన్ కు కనీసం 30 వేల డాలర్లు ఖర్చవుతుంది.

అనవసరమైతే అంత ఖర్చు ఒక్కసారే భరించడం కష్టం కాబట్టి అక్కడి ప్రజలు ప్రతినెలా హెల్త్ ఇన్సూరెన్సు కడుతుంటారు.

అమెరికాలో 2 కోట్ల 20 లక్షల మందికి అటువంటి ఇన్సూరున్స్ లేదు. 2 కోట్లమంది కొద్దిరోజులు హాస్పిటల్ ఖర్చు భరించే దుకుమాత్రమే ఇన్సూరెన్సు కట్టుకోగలుగుతున్నారు. 4 కోట్ల పది లక్షల మంది కేవలం ప్రమాదం సంభవించి నపుడు హాస్పిటల్ లో చేరేందుకు వీలుగా ఇన్సూరెన్సు కడుతున్నారు. అమెరికన్లు తమ ఆదాయంలో 10 శాతం ఈ ఇన్సూరెన్సుకే పెడుతున్నారు.

హాస్పిటళ్ళను కూడా పెద్ద పెద్ద కంపెనీలే నడుపుతాయి. ఈ కంపెనీల చేతుల్లో 20 శాతం ఆసుపత్రులున్నాయి. అమెరికాలో వైద్య వ్యాపారంలో లాభాలు సంవత్సరానికి 20 వేల కోట్ల డాలర్లు మించి ఉంటుంది. ఒక్క 1979 సంవత్సరంలోనే 21.700 కోట్ల డాలర్లు లాభాలు గడించారు.

ఇటీవల నరీలీ డాక్టర్లుకూడా అమెరికన్ ఆసుపత్రులలో ప్రవేశిస్తున్నారు. ఒక్క న్యూయార్కు రాష్ట్రంలోనే 1700 మంది నరీలీ డాక్టర్ల అర్హతలను పరీక్షించి, కొందరిని శిక్షించడం కూడా జరిగింది.

రోగుల నుండి డబ్బు గుంజడానికి అనవసరమైన ఆపరేషన్లన్నో చేస్తుంటారు.

అధికార నివేదిక ప్రకారమే 1974 లో 24 లక్షల అనవసర ఆపరేషన్లు జరిపారని, వాటి పర్యవసానంగా 12 వేల మంది చనిపోయారని వెళ్ళడయింది.

ఆరోగ్య రక్షణ ఖర్చులు పెరగడంతో ప్రజలు ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియం కూడ ఎక్కువ కట్టవలసి వస్తోంది. దానితో ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలు విపరీతంగా లాభాలను ప్రోగ్రేసుకుంటున్నాయి.

ఒక రోజు నేను మా బంధువుతో కలిసి కారులో వెళ్తున్నప్పుడు అతను సడన్ గా ఒక ప్రశ్న వేశాడు. “మన దేశాన్నిండి వచ్చిన చుట్టాలంటే మాకు భయమెందుకో తెలుసా?” అని అడిగాడు. నేను జవాబు చెప్పలేకపోయాను. “మన వాళ్ళు యిక్కడ తిండి సరిపడక జబ్బునపడితే మేము సంపాదించినదంతా దానికి ఖర్చయిపోతుంది” అని చెప్పాడు.

అందుకే, ఆ ఖర్చులు భరించలేక, అమెరికాలో ఉన్న మనదేశపు ఆడవాళ్ళ పురుషు పోసుకోవడానికి ఇండియా వచ్చి తిరిగి వెళ్తుంటారని చెప్పాడు.

రై తు లు

అమెరికా భూభాగం విశాలమైంది. అక్కడి శీతోష్ణ పరిస్థితులు పంటలు పండించడానికి అనుకూలంగా వుంటాయి. వారు నమలన్నింటినీ సర్వనియోగం చేస్తున్నారు. గ్రామీణ ప్రాంతాల మీదుగా కారులో వెళుతుంటే పచ్చని పొలాలు కనుల విందు చేస్తాయి.

అక్కడ వరి, గోధుమ, మొక్కజొన్న, సోయాబీన్ మొదలగు పంటలు పండిస్తారు.

అమెరికాలో పండే పంటలు ఆ దేశజనాభాకు అవసరమైన దానికంటే చాలా ఎక్కువ. అందువల్ల వాటిని విదేశీ మార్కెట్టు మీదికి వదులుతారు.

ఇటీవలికాలంలో డాలరు విలువ పెరుగుదలతో ఎగుమతులు పడిపోయాయి. దానితో పంటల ధరలుకూడా పడిపోయాయి. వ్యవసాయ ఖర్చులు పెరిగాయి. పర్యవసానంగా రైతులపై ఋణభారం పెరిగింది.

ఉదా॥ 22 లక్షల రైతు కుటుంబాలకు 22 వేల కోట్ల డాలర్లు అప్పు వుంది. అంటే సగటున ఒక రైతు కుటుంబానికి ఒక లక్ష డాలర్లన్నమాట.

కొన్ని రాష్ట్రాలలో రైతుల ఆస్తుల విలువకంటే అప్పుల మొత్తమే ఎక్కువగా వుంటుంది.

మిస్సోరి రాష్ట్రంలో సిడాలియా పట్టణంలో జరిగిన వ్యవసాయ ప్రదర్శన చూశాను. అక్కడి రైతుల సాధక బాధకాలు తెలుసుకున్నాను. బ్యాంకులు రైతుల వ్యవసాయ క్షేత్రాలను వేలం వెయ్యటం అన్నది ఒక ముఖ్య విషయం. దానికి వ్యతిరేకంగా రైతులు దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళన చేపట్టారు.

1980-83 ల మధ్య 2 లక్షల చిన్న కమతాలు దివాళా తీశాయి. దివాళా తీసిన చిన్న రైతుల భూములను పెద్ద పెద్ద వాణిజ్య, పారిశ్రామిక, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారులు కొంటారు. పెట్టుబడిదారుల ఆధీనంలో లక్షలాది ఎకరాల భూమి వుంటుంది. అమెరికాలో నేడు ఐదు పెద్ద పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు. మొత్తం గోధుమ, మొక్కజొన్న, బియ్యం, సోయాబీన్, చెఱుకు, నారింజ, పాలు, కోళ్ళు అమ్మ

కాలపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్నాయి. అంటే వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై వచ్చే ఆదాయం వీరి హస్తగత మౌతుందన్నమాట.

అమెరికాకు అన్నపూర్ణయైన కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలో కొందరు రైతులను కలుసుకొన్నాను. ఆ రాష్ట్రంలో కూడ చిన్న రైతులు తమ కమతాలు గిట్టుబాటుగాక రైతు సహకార సంఘాల నేర్పాటు చేసుకొంటున్నారు.

అక్కడ మరో విచిత్రమైన విషయాన్ని విన్నాను.

దేశంలో పంట లెక్కువ పండి గోదాములన్నీ నిండి వున్నప్పుడు మరుసటి సంవత్సరం పంటలు వేయకుండా పొలాలను దీక్కుగా పెట్టినవారికి ఎకరాకు యింతని ప్రభుత్వం సబ్సిడీ ఇస్తుంది.

అలాగే తమ ప్రభుత్వం రష్యా దేశానికి గోధుమ ఎగుమతులపై విధించిన ఆంక్షలను ఎత్తివేయాలని, తద్వారా తమకు కొంత వెసులుబాటు కలుగుతుందని అనుకుంటున్నారు.

పంటల విషయం చెప్పినప్పుడు తిండినిగురించి కూడా ప్రస్తావించాలి. కంపెనీలలో తయారయిన తాజా ఆహారపదార్థాలను తింటారు. మేము ప్రయాణం చేసేటసమయం రోడ్డుప్రక్క హోటళ్ళలో తినేవాళ్ళం. చివరకు ఆ హోటళ్ళకూడా మెక్ డానెల్స్, వైట్ కాజిత్, ఆర్బీస్, బర్గర్ లాంటి గుత్త సంస్థలే.

కార్మికులు—కార్మిక సంఘాలు

అమెరికాలో కొన్ని కార్ల ఫ్యాక్టరీలను, రక్షణ ఉత్పత్తుల ఫ్యాక్టరీలను చూశాను. ముఖ్యమైన కార్మిక సంఘాల నాయకులను కలిశాను. వారు తమ దేశంలోని కార్మికవర్గ పరిస్థితి, పారిశ్రామిక సంబంధాల గురించి వివరించారు.

1977 నుండి యిప్పటి వరకు కార్మికుల నిజవేతనాలు 14 శాతం పడి పోయాయి.

1978 లో వేసిన లెక్కల ప్రకారం ఉత్పత్తిరంగంలో ఒక కార్మికుడు సంవత్సరానికి సగటున 32 వేల డాలర్లు విలువచేసే వస్తువులను తయారుచేస్తే, అతనికి 13 వేల డాలర్లు జీతం యివ్వబడుతోంది. అందులోనూ 4 వేల డాలర్లు పన్నుల కోత ఇక అతను ఖర్చు చేయగలిగేది 9 వేల డాలర్లు. అంటే నాటి దారిద్ర్యరేఖకు కొంచెం ఎగువున వున్నాడన్నమాట.

అంతేకాక, కారు ఇన్సూరెన్సు, ఆరోగ్యభీమా, జీవితభీమా, యింటిభీమా, వృద్ధాప్యభీమా లాంటివెన్నో కార్మికుల జీవన మార్గంలో అడ్డొచ్చే ఖర్చులు.

అన్నిటికంటే తీవ్రమైన సమస్య ఏమిటంటే—అక్కడ కార్మికులకు ఉద్యోగభద్రత లేదు. ఆటోమేటిక్ యంత్రాల ప్రవేశం వలన ఏ నిముషంలో కార్మికులను లేఆఫ్ చేస్తారో, ఫ్యాక్టరీని ఎప్పుడు మూసివేస్తారోనని కార్మికులు బిక్కుబిక్కుమంటుంటారు.

ప్రధానంగా ఈ పరిస్థితి కార్లు, ఉక్కు, పెలిఫోన్, రెడీమేడ్ దుస్తుల తయారీ పరిశ్రమల్లో యిప్పటికే లక్షలాదిమంది కార్మికులను బయటకు పంపడం జరిగింది.

పటిష్టమైన కార్మిక సంఘాలున్న ప్రాంతంనుండి కార్మిక సంఘాలులేని ప్రాంతానికి తమ కంపెనీలను తరలించడంద్వారా, కార్మిక సంఘాలతో చేసుకున్న ఒప్పందాలను కాలదన్నటానికి చట్టబద్ధమైన హక్కులు యిటీవల యాజమాన్యాలకు కల్పించబడ్డాయి. దీనితో కార్మికులకు ఎక్కువ వేతనాలు యివ్వకుండా తప్పించుకో గలుగుతున్నారు.

విదేశాలనుండి కార్లు, గడియారాలు, కెమేరాలు, టేవ్రికార్డర్లు, వీడియోలలాంటి ఎలక్ట్రానిక్ వస్తువులు, పాదరక్షలు, రెడీమేడ్ దుస్తులు, స్ట్రీటు రాగి లాంటివెన్నో దిగుమతి చేసుకోవడంతో జాతీయ పరిశ్రమ సంక్షోభంలో పడటంవలన ఎంతోమంది నిరుద్యోగు లవుతున్నారు.

అంతేగాక వెనుకబడ దేశాలలో పరిశ్రమలు స్థాపించి అతితక్కువ ఖర్చుతో అధిక లాభాలు గడించి అమెరికన్ కార్మికులను బజార్ల పాల్జేస్తున్నారు. నేను అక్కడుండగా యీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా జనరల్ మోటార్లు, ఫోర్డ్ కార్ల కంపెనీల కార్మికులు సమ్మె చేశారు.

అనేక సందర్భాలలో ప్రభుత్వం కార్మికవ్యతిరేక పంథాను అవలంబిస్తోంది. సమ్మెకు వ్యతిరేకంగా యజమానులకు కోర్టు ఆర్డర్లు సులభంగా లభిస్తాయి.

కార్మికుల న్యాయసమ్మతమైన సమ్మెలను విఫలం చేయటానికి యాజమాన్యాలు ఎన్నో అక్రమ మార్గాలు అవలంబిస్తాయి.

సమ్మెచేస్తున్న పాతవారి స్థానంలో కొత్తవారిని నియమించడం అందులో ఒకటి. కొత్తగా చేరినవారికి తక్కువ వేతనాలు యిచ్చి, అసమానత పెంచి, అన్యైక్యత సృష్టించడం రెండోది. రీగన్ ప్రభుత్వం 16-19 సంవత్సరాల కార్మికులకు కనీస వేతనం గంటకు 3.35 డాలర్లనుండి 2.5 డాలర్లకు తగ్గించింది.

పనిలో జరిగే ప్రమాదాల మూలంగా సంవత్సరానికి 114 వేలమంది కార్మికులు చనిపోతున్నారు. అంటే ప్రతి 5 నిమిషాల కొకరన్నమాట. దాదాపు 20 లక్షలమంది వృత్తిపరమైన జబ్బుల మూలంగా పాక్షికంగాగానీ, పూర్తిగాగానీ పనికి అనర్హులౌతున్నారు.

కార్మికోద్యమానికి ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదురవుతున్నాయి. యూనియన్ నాయకుల రాజకీయ పలుకుబడి తగ్గుతోంది.

1983 లో సమిష్టి బేరసారాలలో జీతాల పెరుగుదల 8 శాతం కాగా 1984 లో కేవలం 3 శాతం మాత్రమే పెంచుకోగలిగారు.

1982 లో జరిపిన సర్వే ప్రకారం 1900 ఎలక్ట్రానిక్ పరిశ్రమలో 90 పరిశ్రమల్లో మాత్రమే కార్మిక సంఘాలు యాజమాన్యాలతో ఒప్పందాలు చేసుకోగలిగాయి.

ఎలక్ట్రానిక్ పరిశ్రమల్లో 44 యూనియన్ ప్రాతినిధ్య ఎన్నికల్లో, కేవలం 9 పరిశ్రమల్లో మాత్రమే యాజమాన్యాల గుర్తింపు లభించింది.

అందువలన యూనియన్ల సభ్యుల సంఖ్య రోజురోజుకీ తగ్గిపోతోంది.

ఉదా॥ 1970 లో మొత్తం కార్మికుల్లో యూనియన్ల సభ్యులు 27 శాతంకాగా 1984 లో ఆ సంఖ్య 19 శాతానికి పడిపోయింది.

1984 ఫిబ్రవరిలో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం ఏ కంపెనీయైనా దివాళా తీసినట్లు కోర్టులో పిటీషన్ దాఖలుచేసి, వెంటనే యూనియన్ తో చేసుకున్న ఒప్పందాన్ని చించివేయవచ్చు.

ఈ తీర్పును ఆసరాగా తీసుకుని చాలా కంపెనీలు కార్మికునితో చేసుకున్న ఒప్పందాలను కాలరాస్తున్నాయి.

మరో ముఖ్యమైన విషయం యేమిటంటే, ప్రభుత్వం కార్మికశాఖ ఖర్చు తగ్గించాలనే వుద్దేశ్యంతో ఆ శాఖలోని ఉద్యోగులనే క్రమంగా తగ్గించేస్తోంది.

నీగ్రోలు - మైనారిటీలు

నేటి నీగ్రోల పూర్వీకులను బ్రిటిష్ వారు నాటి “కౌత్ ప్రపంచం”లోకి స్థిరపడడానికొచ్చేటప్పుడు చాకిరీకోసం తీసుకొచ్చారు. నీగ్రోలే అమెరికా సకల సంపదల సమృద్ధికి మూలకారణం. కానీ ఆ రోజుల్లో వాళ్ళను పశువులాగా కొనడం, అమ్మడం జరుగుతూండేవి. వాళ్ళు పనిచేయ నిరాకరించితే రాళ్ళతో కొట్టేవారు. సజీవ దహనం చేసేవారు.

తరాల పర్యంతం నీగ్రోల తిరుగుబాట్ల పర్యవసానమే 1863 లో అబ్రహం లింకన్ తీసుకొచ్చిన విముక్తి ప్రకటన.

ఆ ప్రకటన వెలువడిన వంద సంవత్సరాల తర్వాత కూడా తమ హక్కుల సాధనకు తీవ్రమైన పోరాటాలు సాగించవలసి వచ్చింది.

1960 దశకంలో అమరజీవి మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ నాయకత్వాన జరిగిన పోరాటాలలో ఎంతోమంది నల్లజాతివారు నేరకారిగారు. చివరకు ప్రభుత్వం 1964 లో పౌరహక్కుల చట్టాన్ని తీసుకురావలసివచ్చింది.

ఆ చట్టం చేసి 20 సంవత్సరాలు గడచిన తర్వాతకూడా నేడు మూడోవంతు నీగ్రో కుటుంబాలు దారిద్ర్య రేఖ క్రిందనే వున్నాయి.

కిక్కిరిసి వున్న నగర మురికి వాడల్లో దుర్భర దారిద్ర్య న్ననుభవిస్తున్న కుటుంబాలలో పుట్టి పెరిగి నిత్యం అనేక అవమానాలకు గురవుతున్నటువంటి నల్లజాతి యువతీ యువకులు నేరాలకు, తాగుడుకు, మత్తు పదార్థాలకు లోనవుతున్నారు.

నేటికీ ఎన్నో విధాలుగా నీగ్రోలు శ్వేతజాతి దోపిడీకి గురవుతూనే వున్నారు.

ఇటీవల కొన్ని స్కూళ్ళలో కలిసి చదువుకోవడం కనబడుతున్నా, యింకా రంగునుబట్టే స్కూళ్ళు విభజించబడివున్నాయి.

శ్వేతజాతి దురహంకారుల సంస్థ కుక్క క్లౌన్ నల్లజాతి వ్యతిరేక విద్యేషాన్ని రెచ్చగొడుతూ వుంటుంది. వారిపై దాడులను నిర్వహిస్తూ వుంటుంది. సంస్థ వద్ద ఆధునిక మారణాయుధాలున్నాయి. అది తెర్రరిష్టు క్యాంపులను నడుపుతూ వుంటుంది.

జాన్ బర్న్ సొసైటీ ఆధ్వర్యాన నడుపబడే రేడియో స్టేషన్లన్నీ యీ రకమైన జాతితత్వ ప్రచారం చేసేవే.

నేను ఆ దేశంలో దిగిన దగ్గరనుండి చూచుట్టాలు, స్నేహితులు అటువంటి ప్రచార ప్రధానానికి లోనై, నల్లజాతివారిని పలుకరించవద్దని నాకు ముందు జాగ్రత్తలు చెప్పారు. నేను వారి మాటలు వినలేదు. పైగా నాకు అన్నిచోట్లా నల్లజాతివారే సహాయపడ్డారు. శ్వేత జాతీయులు ఎంత ద్వేషం పెంచుకొన్నారంటే చీకటిపడితే నల్లజాతివారు పలకరించినా పలుకరు. నల్లజాతి డాక్టర్ల చేత ఆపరేషన్ కూడా చేయించుకోరు.

తెల్లవారు నివసించే ప్రాంతాలలో నల్ల వారి కుటుంబం ఒక్కటికూడా వుండజాలదు. ఒకపేజీ ఎవరైనా సాహసించినా, వారు వెళ్ళిపోయేవాకా వెంటాడుతూనే వుంటారు ఎదురు తిరిగితే చంపేస్తారు.

నేను చికాగోలో వున్నప్పుడు యిలాంటి వార్త పేపర్లో చూసి ఆశ్చర్యపడినా స్నేహితున్నడిగితే అండ్రిలో వింటేమీ లేవన్నాడు.

కొద్ది రోజుల క్రితం 1985 నవంబరు 20, 21 తేదీలలో ఫిలడాల్ఫియా నగరంలో రెండు నల్లజాతి కుటుంబాలపై ఆ పేటలోని 400 మంది శ్వేతజాతివారు దాడి చేసిన సందర్భంగా చెలరేగిన అల్లరను అరికట్టడానికి ఆ పట్టణంలో ఎమర్జెన్సీ విధించబడింది.

ఇలాంటి జాతి వివక్షతను గురించి నేను స్వయంగా చూసిందాకా నమ్మలేదు. సెయింట్ లూయిస్ నగరంలో నల్ల వారు నివసించే ప్రాంతాన్నిండి తెల్ల వారు నివసించే ప్రాంతంలోకి నేరుగా ప్రవేశించమండా ఇరు ప్రాంతాల మధ్య రోడ్డుపై గోడ కట్టబడి వుండటం చూశాను.

ఇలాంటి సంఘటనలు నాగరిక ప్రపంచంలో, అందునా అత్యంత ధనిక దేశమైన అమెరికాలో జరుగుతున్నాయంటే నమ్మశక్యంగామండా వుంటుంది.

నీగ్రోలు నేటికీ జాతి వివక్షతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నారు అంతేగాక దక్షిణాఫ్రికాలో శ్వేతజాతి ప్రభుత్వం నల్లజాతిపై జరిపే దురంతాలను నిరసిస్తున్నారు.

ఇకపోతే అమెరికాలో ఇతర మైనారిటీ సంగతి ఒకనాడు 2 కోట్లమంది వున్న రెడ్ ఇండియను నేడు తెల వారి వేటతో కేవలం 15 లక్షల మందికి తగ్గి పోయారు. వారు కూడా అడవుల్లో జీవిస్తున్నారు.

ఇక కోటీ 36 లక్షల స్పానిష్ భాష మాట్లాడే లాటిన్ అమెరికను, 37 లక్షల ఏసియన్లలో అత్యధికులు క్రింది స్థానాల్లోనూ, వ్యవసాయ కూలీలుగానూ వుంటున్నారు.

అయితే వీరిలో వున్నత విద్య నభ్యసించిన భారతీయుల పరిస్థితి ఎంతో మెరుగు.

ఇళ్లు

న్యూయార్క్ నగరంలో ఆకాశ హర్యాలను చూడగానే ఆ దేశంలో యిళ్ళ కొరత వుండదనిపిస్తుంది. ఆ దేశంలో బహు అంతస్తుల భవనాలు సర్వ సాధారణం.

నేను వెళ్ళిన వారం రోజులకు లాస్ ఏంజెల్స్ హోటల్లో కూర్చుని పేపరు చూస్తుంటే ఒక ఆశ్చర్యకరమైన వార్త కనిపించింది. ఒలంపిక్ ఆటల సందర్భంగా వచ్చిన విదేశీయులకు బజార్లలో అసహ్యకరంగా కనిపిస్తారనే ఉద్దేశ్యంతో 50 వేల మంది యిళ్ళు లేనివారిని నగరం వెలుపలకు బలవంతంగా తరలించారట.

నిజంగానే ఆటలపోటీలయిన తర్వాత రెండురోజులకే నేను నగరంలో ఫుట్ పాత్ల మీద ఇళ్ళులేనివారు వుండటం చూశాను.

అమెరికా ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే ఆ దేశంలో ఇళ్ళులేనివారు 30 లక్షలమంది ఉన్నారు. ఆ దేశంలో మనుష్యులకంటే పెంపుడు జంతువులకే మంచి గృహ వసతులున్నాయని న్యూయార్క్ నగర కాంగ్రెస్ సభ్యుడు విమర్శించాడని న్యూయార్క్ టైమ్స్ పత్రిక రాసింది. 1983-84 బడ్జెట్లో ఇళ్ళ నిర్మాణం కోసం కేటాయించిన 80 లక్షల డాలర్లు కూడా ప్రభుత్వం ఖర్చు చెయ్యలేదు.

న్యూయార్క్ పట్టణంలో మేము మరో దృశ్యాన్ని చూశాము. ఎన్నో నివాసయోగ్యమైన పెద్ద పెద్ద భవనాలు ఖాళీగా పడివున్నాయి. కారణం పెరిగే అద్దె ఇవ్వలేనివారిని భవనాలను బాగుచేయించాలనే నెపంతో ఖాళీ చేయించి తర్వాత వేరే వారికి ఎక్కువ అద్దెకు ఇస్తారట.

మరి ఖాళీ చేయబడ్డ ప్రజలు ఎక్కడుంటారని అడిగితే, నా స్నేహితుడు "ఈ నగరంలో చాలా పార్కులున్నాయి" అని తడుముకోకుండా చెప్పేశాడు.

కొన్నిసార్లు ఈ భవనాలను తగులబెట్టి ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలనుండి పెద్ద పెద్ద మొత్తాలను యజమానులు కాజేస్తారట.

గృహ నిర్మాణ కంపెనీలు ఇళ్ళు కట్టి ఆమ్ముతారు. వీరు అధిక లాభాలు గడిస్తారు.

ఇక అద్దెకుందేవారి బాధలు చెప్పనలవికాదు. పెంచిన అద్దెలు చెల్లించక పోతే నీరు, కరెంటులాంటి అత్యవసర సదుపాయాలన్నీ ఆపివేస్తారు.

కార్మికులు సాధారణంగా తమ ఆదాయంలో మూడోవంతు అద్దెపై ఖర్చు పడతారు. ఎక్కువమంది పిల్లలున్నవారికి యజమానులు యిళ్లు అద్దె కివ్వటానికి నిరాకరిస్తారు.

ఒక నెల అద్దె యివ్వటం ఆలస్యమయితే మొహమాటం లేకుండా పోలీసులను పిలిపించి బయటికి గెంటివేయిస్తారు.

నేను న్యూయార్కులో వున్నప్పుడు ఒక ఇంట్లో అద్దెకుందే 67 ఏళ్ళ ఎలి నాన్ బంపర్స్ అనే ఆవిడ నాలుగు నెలల అద్దె బకాయి పడినందున రగిలిన తగాదాలో పోలీసులతో కఠినంగా మాట్లాడిందని వారికి కోపమొచ్చి కాలేజీలు, దానితో ఆ పేటలో వున్న ప్రజలంతా పెద్దయెత్తున పోలీసుల అత్యాచారాలకు నిరసనగా ప్రదర్శన జరిపారు.

అయితే అక్కడ డబ్బున్నవాళ్ళు నగర శివార్లలో విశాల ప్రదేశాలలో భవనాలు కట్టుకొని ప్రశాంతంగా వుంటారు. అలాంటి ఇళ్ళు కొనేశక్తి నూటికి ఐదుగురికే ఉంటుంది.

పీల్చే గాలి - త్రాగే నీరు

అమెరికన్ ప్రజలు పీల్చే గాలి, త్రాగే నీరు నానాటికీ కలుషితం అవుతున్నాయి.

మనుషుల ఆరోగ్యానికి హానికల్గించి డబ్బు మిగుల్చుకొనే కంపెనీలకే ప్రభుత్వం కూడా మద్దతు నిస్తోంది.

అమెరికాలో తలసరి సంవత్సరానికి రెండు టన్నుల చొప్పున ప్రమాదభరిత మలినాలు వెలువడుతున్నాయి. ఆ మలినాలను హానిలేని దూరప్రదేశాలకు చేర్చడానికి డబ్బు ఖర్చవుతుంది. కాబట్టి కంపెనీల యజమానులు అర్థరాత్రి దగ్గరలో వున్న నదిలో క్రుమ్మరించటమో లేక రోడ్డు నిర్మాణ కాంట్రాక్టర్లకు ఆయిలు కలిపి అమ్మడమో లేక ఫ్యాక్టరీ ప్రక్కనే పడెయ్యడమో జరుగుతుంది.

ఆ దేశంలో 22 వేల ప్రమాదభరిత మలినాల గుట్టలున్నాయని తెలియవచ్చింది.

సల్ఫర్, నైట్రిక్ ఆక్సైడ్ వాయువులు మేఘాలలో కలిసినపుడు భయంకరమైన యాసిడ్ వర్షాలు కురుస్తాయి. ఆ వర్షాలవల్ల అడవులు, నదులు, చెట్లు, చేపలు సర్వనాశన మవుతాయి. మనుష్యులకు ఊపిరితిత్తుల జబ్బులు తీవ్రమవుతాయి. పంటలకొచ్చే నష్టాల గురించి చెప్పనవసరం లేదు.

అలాగే కార్లలో సీసం కలిపిన పెట్రోలు వాడటం వలన, ఆ గాలి పీల్చిన పిల్లలకు బుద్ధిమాంద్యం ఏర్పడుతున్నదని శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతున్నారు.

అమెరికాలో సగంమంది భూగర్భజలాలను మంచినీటికి వాడుతున్నారు. ఆ నీరు కూడా కలుషితం అయితే ఇక శుభ్రపరచడం ఎంతో కష్టమంటున్నారు.

అక్కడివారు స్వచ్ఛమైన త్రాగు నీటికోసం సెసాలలో దొరికే నీటికి సంవత్సరానికి 70 కోట్ల డాలర్లు ఖర్చుపెడుతున్నారు.

వాతావరణ పరిరక్షక సంస్థ యీ భూగర్భ జలాలను కాపాడటంలో విఫలమయిందని 1984 లో ప్రతినిధుల సభాకమిటీ వెల్లడించింది.

ఈ వాతావరణ కాలుష్యానికి గురయ్యేవారు ముఖ్యంగా నల్లజాతివారు. యితర మైనారిటీ ప్రజలు.

ఈ ప్రమాదభరిత మలినాల గుట్టలు 50 శాతం స్పానిష్ మాట్లాడే ప్రజలు, 74 శాతం నల్లజాతి ప్రజలు నివసించే ప్రాంతాల ప్రక్కనే ఉంటాయి.

ప్రభుత్వ ఆధీనంలోని భూముల్లో చెట్లు నాడే కార్యక్రమం ద్వారా మువకులకు ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించాలన్న ప్రతిపాదనను రీగన్ వ్యతిరేకించాడు.

రసాయనాల కంపెనీలు ఎక్కువగానున్న న్యూజెర్సీ రాష్ట్రానికి వెళ్ళాను. దానిని "కాన్సర్ రాష్ట్రం" అని ప్రజలు పిలుస్తారు. ఆ కంపెనీల మలినాల వలన ఎంతోమంది ప్రజలు అన్యస్తతకు గురై చనిపోతున్నారు.

1983 డిసెంబర్ లో న్యూజెర్సీ నగర న్యాయమూర్తి, త్రాగే నీటి ద్వారా వచ్చిన కాన్సర్ తదితర వ్యాధులకు నష్టపరిహారంగా 97 కుటుంబాలకు సుమారు 1 కోటి 60 లక్షల డాలర్లు చెల్లించమని నగర అధికారులను ఆదేశించారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తిపొందిన సిలికాన్ వ్యాధిలోని ఎలక్ట్రానిక్ విడి భాగాల తయారీ కంపెనీలలో, విషవాయువుల నెమర్కంటున్న కార్మికుల ఆరోగ్యాలు క్షీణిస్తున్నాయి.

రసాయనిక ఉత్పత్తుల కంపెనీలలో వాయువు లీక్ కాకుండా నిరోధించే భద్రతా చర్యలు తీసుకోవటంలో ఆ కంపెనీలు విఫలమౌతున్న కారణంగా ఎన్నో భయంకర సంఘటనలు జరుగుతున్నాయి. ఉదా॥ ఇటీవల పశ్చిమ వర్జీనియా రాష్ట్రంలోని యూనియన్ కార్పొరేట్ కంపెనీలో విషవాయువు వెలువడటం వలన 138 మంది ఆసుపత్రి పాలయ్యారు. ఆ మాటకొస్తే, మన దేశంలో 2500మంది ప్రాణాలను బలిగొన్న విషవాయువు వెలువడిన యూనియన్ కార్పొరేట్ కంపెనీ కూడా అమెరికా వారిదే.

కా ర్లు

అమెరికాలో రోడ్లు చాలా దాగుంటాయి. మనం ఆ దేశంలో దిగేముందు విమానంలోనుండి క్రిందికి చూస్తే వికాలమైన రోడ్ల మీద చీమల బారుల్లాగా తిరిగే వార్లు కనువిందు చేస్తాయి.

ఆ దేశంలో కార్ల పోటీలు చూస్తుంటే ఎంతో సరదాగా వుంటుంది.

అమెరికా కార్ల పరిశ్రమ దేశంలోని పరిశ్రమ లన్నింటిలో పెద్దది. ఆ పరిశ్రమపై ప్రత్యక్షంగా గాని, పరోక్షంగా గాని మొత్తం 32 లక్షలమంది జీవిస్తున్నారు.

అతి పెద్ద కార్ల కంపెనీలయిన జనరల్ మోటార్స్, ఫోర్డ్, క్రైస్లర్ ల లాభాలు 1984లో 980 కోట్ల డాలర్లు.

అమెరికాలో దాదాపు ప్రతి ఒక్కరికి కారుంటుంది. అమెరికా కార్లు ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందాయి. కాని 1973 లో వచ్చిన ఆయిల్ సంక్షోభానంతరం పెద్ద కార్లకు గిరాకీ తగ్గింది. ఇప్పుడు యువకులంతా జపాన్ చిన్నకార్లపై మోజు చూపుతున్నారు.

అమెరికను 1974లో 5 లక్షల జపాన్ చిన్నకార్లు కొనగా, 1984లో పరిమితులు విధించినప్పటికీ 18 లక్షల కార్లను కొన్నారు.

కార్ల కంపెనీ యజమానులు, ప్రభుత్వం రోడ్ల కోసం ఎక్కువ మొత్తాలు ఖర్చు పెటేలాగా చెయ్యగలిగారు.

1956లో ఫెడరల్ ప్రభుత్వం అమెరికా చరిత్రలోనే అతి పెద్ద నిర్మాణ కార్యక్రమమైన 42,500 మైళ్ళ పొడవుగల అంతరాష్ట్ర హైవే రోడ్లను 7 వేల కోట్ల డాలర్లు ఖర్చుతో నిర్మించటానికి చట్టం తీసుకొచ్చింది.

అదే సమయంలో కొత్త రైలు మార్గాలను చేపట్టకపోగా పాతవాటిని పట్టించుకోకపోవడంతో రైళ్ళలో రాకపోకలు తగ్గాయి.

స్కూయార్క్ నగర రైలు రవాణా వ్యవస్థకూడా అధ్వాన్నంగా తయారయింది. 1984 లోనే స్కూయార్క్ రైళ్ళ వ్యవస్థలో 46 వేల బ్రేక్ డౌన్సు వచ్చాయి.

నేను ఎన్నోసార్లు లోకర్ రైళ్ళలో ప్రయాణించేటప్పుడు కరెంటు ప్రమాదాల వలన స్టేషన్ లోనే గంటల తరబడి ఆగవలసి వచ్చేది. అంతేకాక, రైలు ప్రయాణికుల ఛార్జీలు నానాటికీ పెంచుతున్నారు.

కార్ల కంపెనీల యజమానులే ప్రజావాహనాళ్య రవాణా వ్యవస్థను కూడా విచ్చిన్నం చేశారు. పెద్ద పట్టణాల్లో కూడా బస్సులు చాలా స్వల్ప సంఖ్యలో వుంటాయి.

దీనినిబట్టి ప్రజావాహనాళ్య రవాణా వ్యవస్థను ప్రభుత్వం అశ్రద్ధచేయడం వలన, కంపెనీల యజమానులు తమ ఉద్యోగులకు ప్రత్యేక రవాణా సదుపాయం కల్పించక పోవడం వలన, ఆ దేశంలో కార్లు కొనడం తప్పనిసరైంది.

ఉద్యోగాలు వెతుక్కోవటానికీకూడా కారులోనే వెళ్ళాలి.

ఈ కార్ల సంఖ్య అధికమవడంచేత ట్రాఫిక్ జామ్ అవుతూ వుంటుంది.

మంచురోజుల్లో కార్లు నడిపేవారి అసస్థ చెప్పనలవిగాదు.

నగర బజార్ లో తిరిగేటప్పుడు కార్లను షాపుల ముందు పెట్టాలంటే పార్కింగ్ ఛార్జీ చాలా అవుతుంది.

ఒలంపిక్ పోటీల ప్రారంభోత్సవంనాడు ఛేదీ-కుంకు ఒక మైలుదూరంలో కారు పెట్టటానికి 2 గంటలకు 150 డాలర్లు వసూలు చేశారు.

ప్రతి సంవత్సరం కార్ల ప్రసూదాలు దాదాపు 20 వేలమంది యువకుల్ని బలిగొంటున్నాయి. దీనికి కారణం యువకులు మత్తుపదార్థాలు సేవించి కార్లు నడపడమే.

ఈ దాఫలన్నీ పడలేక కొంతమంది ఉద్యోగులు ప్రభుత్వ రవాణా వ్యవస్థ ఎక్కువ బస్సులు నడిపితే బాగుంటుందని తమ అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చారు. కానీ ఈ విషయమై ప్రభుత్వమేమీ పట్టించుకోవడం లేదు.

ఆయుధాలు - లాభాలు

వాషింగ్టన్ లో పర్యటించేటప్పుడు నాలో వున్న డ్యూస్టు గైడు అనేక అంతస్తుల పెంటగన్ భవనాన్ని చూపించి, ఇది తమ దేశ రక్షణ కార్యాలయమని, అమ దేశంలో ప్రజలు చెల్లించే షిప్పుల్లో సగానికి పైగా ఖర్చుచేసేది అందులోని ఆవి కాదులేనని వివరించాడు.

అతను ఇంకా ఎంతో ఆసక్తికరమైన సమాచారాన్ని చెప్పాడు. పెంటగన్ భవనంలోని కార్యకలాపాలను గూర్చి తెలుసుకునేకొలదీ మన కది పెనుభూతం లాగా కనిపిస్తుంది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం పెంటగన్ ద్వారా 2 లక్షల కోట్ల డాలర్లకు పైగా డబ్బు కుమ్మరించబడింది.

నేడు పెంటగన్ ఖర్చు గంటకు 2 కోట్ల 90 లక్షల డాలర్లు! 1985-90ల మధ్య రక్షణపై 2 లక్షల కోట్ల డాలర్లు ఖర్చు పెట్టబోతున్నట్టు రీగన్ ప్రకటించాడు. ఈ ఖర్చు గత 15 సం॥ల కంటే అధికం.

రక్షణశాఖ ఆధ్వర్యంలో 1500 మిలిటరీ స్థావరాలున్నాయి. 5 లక్షలమందికి పైగా సైన్యం 32 దేశాలలో ఆయుధాలతో తిష్టవేసి వున్నారు. ఐక్యరాజ్య సమితి స్థావరానంతరం 40 సంవత్సరాలలో అమెరికా 300 సార్లు సైనిక బల ప్రయోగం చేసింది.

మొత్తం ఆసియా ఖండాన్ని లొంగదీసుకోవడానికి మన పౌరుగుదేశం అయిన పాకిస్తాన్ లోని కరాచీలో అతికీలకమైన ఆదేశాలు ఇచ్చే కేంద్రాన్ని పెంటగన్ నెలకొల్పింది.

యుద్ధసామాగ్రి తయారుచేయు కంపెనీలు ప్రభుత్వానికి సరఫరాచేసే కొన్ని వస్తువులపై విపరీత లాభాల్ని సంపాదిస్తున్నాయి.

ఈ కంపెనీలలో ఒకటైన రాక్ వెల్ ఇంటర్నేషనల్ అమ్మకాలు 1948లో 9 కోట్ల డాలర్లు వుండగా 1976లో 494 కోట్ల డాలర్లకు పెరిగాయి.

పెంటగన్ కాంట్రాక్టర్లు తమకయ్యే ఖర్చులను ఎప్పటికప్పుడు విపరీతంగా పెంచివేస్తుంటారు.

ఉదాహరణకు 'ట్రీడెంట్' జలాంతర్యాములను జనరల్ డ్రెగమిక్స్ కంపెనీ ఒక్కొక్కటి 80 కోట్ల డాలర్లకు ఉత్పత్తి చేస్తానని ఒప్పకొవితీరా ఖర్చులు పెరిగాయని 120 కోట్ల డాలర్లకు నెట్టింది.

అలాగే 'నిమిత్స్' అనే విమానవాహక అణు నౌక ఒక్కొక్కటి 68 కోట్లకు తయారు చేస్తామని, తీరా పూర్తయేసరికి 150 కోట్ల డాలర్లు చెల్లించాలన్నది.

అందుకే 1974-84 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో పది పెద్ద రక్షణ ఉత్పత్తుల ప్రైవేటు కంపెనీలు తమ లాభాలను ఆరున్నరరెట్టు పెంచుకోగలిగాయి.

ఇదంతా ఎలా సాధ్యమంటే గత 30 సం॥రాలలో నున్న రక్షణశాఖ కార్యదర్శులలో నూటికి 70 మందికి పైగా ఆ వ్యాపార రంగం నుండి వచ్చినవారే.

ఉదా॥ మొదటి రక్షణశాఖ కార్యదర్శి చార్లెస్ విల్సన్ నాడు పెంటగన్ కాంట్రాక్టర్లలో ఒకటైన జనరల్ మోటార్స్ కంపెనీ అధ్యక్షుడు.

ఈ రక్షణ అధికారులు ప్రజాధనాన్ని మంచినీళ్ళ ప్రియంగా ఖర్చు చేస్తుంటారు.

పెంటగన్ కార్యకలాపాలపై రక్షణశాఖ ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ నివేదికలో కొన్ని ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు వెల్లడయ్యాయి. 67 సెంట్లు ఖరీదుచేసే డోల్లుకు 18 డాలర్లు. 17 సెంట్లు ఖరీదు చేసే బల్బుకు 14 డాలర్లు. 15 డాలర్లు ఖరీదుచేసే ను తెలు 435 డాలర్లు. 12 సెంట్లు ఖరీదు చేసే రెంచి 9606 డాలర్లు చొప్పున కాంట్రాక్టర్ల వద్దనుండే పెంటగన్ అధికారులు కొన్నారు. అలాగే వీరు కొన్న ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలలో కీలకమైన 'చిప్స్'లో సగంచాకా నాణ్యత లోపించినవేనని ఆ నివేదిక తెలిపింది.

1985-86లో సెనిక బడ్జెట్ 30 వేల కోట్ల డాలర్లు. దీనిలో అధికభాగం నక్షత్ర యుద్ధ పథకాలకు వెచ్చింపబడుతోంది.

నిరాయుధీకరణ ఒప్పందం జరిగితే వేలకోట్ల డాలర్లు విలువచేసే కాంట్రాక్టులు మానుకోవటం వలన ఆయుధాల కంపెనీల లాభాలు చెప్పితింటాయి.

అందుచే ఇటీవల జెనీవాలో 'నక్షత్ర యుద్ధ పథకాల'ను వదులుకొనేదిలేదని రీగన్ ముందుగానే ప్రకటించాడు.

ఆ దేశంలో ఇప్పుడిప్పుడే శాంతి ఉద్యమం చలవడుతోంది. ఈ ఉద్యమంలో చర్చిలు ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తున్నాయి.

ఆ ట లు

అమెరికాలో ఆటలకు గొప్ప ప్రచారం. ప్రాధాన్యత లున్నాయి. యువకులకు ఆటలాడటానికి ఎన్నో అవకాశాలున్నాయి. అమెరికాలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాత

సేడియమ్ లున్నాయి. నేను హోస్టల్లో ఆస్టోడోమ్ను. సూర్య ఆర్కియాన్స్లో సూపర్ డోమ్ను చూశాను. ఆ సేడియమ్లో క్రీడాస్థలిని ఎన్నోరకాల ఆటలకు మార్చుకోవచ్చు.

1984 జులై - అగస్టులో లాస్ఎంజెల్స్లో జరిగిన ఒలింపిక్ ఆటల పోటీలను చూశాను

ఆ పోటీల సంవత్సరంగా ఒలింపిక్ ఆటల కమిటీకి వాచిజ్య ప్రకటనల ద్వారా ఎన్నో కోట్ల డాలర్ల లాభం చేకూరింది.

50 వేల మంది పలండ్ల నిరంతర కృషి ఫలితంగా ఒలింపిక్ ఆటల పోటీలు అంత విజయవంతంగా నిర్వహించబడ్డాయి.

అయితే గతంలో అత్యధిక పతకాలు గెల్చుకొన్న సోషలిస్టు దేశాలు ఆ పోటీలలో పాల్గొనకపోవటం వలన ఆ పోటీలకు పరిపూర్ణత చేకూరలేదు.

ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే మొదటిరోజు, చివరిరోజు మినహా మిగతా రోజుల్లో సేడియమ్ను నిండలేదు.

నేను జులై 30వ తేదీన ఫుట్ బాల్ చూడటానికి స్నేహితులతో కలిసి వెళ్ళాను. లక్షమంది పట్టే ఆ సేడియమ్లో కేవలం దాదాపు 37 వేల మంది మాత్రం వున్నారు.

దీనికి కారణమేమిటని అమెరికన్లను అడిగాను. అంత ఖరీదుపెట్టి టికెట్టు కొని ఒలింపిక్ ఆటలు చూడలేమని, వాటిని టి.వి లో చూసామని చెప్పారు.

పోతే ఇతర పట్టణాలనుండి రాదలచుకొన్నవారు హోటళ్ళ అద్దె భరించలేక రాలేదు.

నేనున్న హోటల్లో అందుకే చాలా రూములు ఖాళీగా వున్నాయి.

అంతేగాక అత్యధిక నేరాలు జరిగే నగరాలలో లాస్ఎంజెల్స్ కూడా ఒకటి. అందుచేత ప్రజలు రావటానికి వెనుకాడారు.

ఒలింపిక్ పోటీలు చూసేటప్పుడు నేను గమనించిన మరో విషయం అమెరికాకు అత్యధిక సంఖ్యలో బంగారు పతకాలు సంపాదించిపెట్టిన నీగ్రోలు సేడియం ప్రేక్షకుల్లో అరుదుగా మాత్రమే కనిపించారు.

అమెరికాలో ఆటగాళ్ళను కూడా వ్యాపారస్థులు లాభాలు సంపాదించడానికి వాడుకొంటారు.

ఆ దోపిడీనుండి తమను రక్షించుకొనడానికి, తమ కోర్కెలు నెరవేర్చుకోవటానికి అమెరికన్ క్రీడాకారులు సంఘాలుగా ఏర్పడ్డారు.

1985 అగస్టు నెల 6వ తేదీన 700 మంది బేస్ బాల్ ఆటగాళ్ళు తమ కోర్కెల సాధనకై సమ్మె చేశారు.

అక్కడ వ్యాపారదృష్టి ఎంతవరకు వెళ్ళిందంటే చివరకు ఒలింపిక్ జ్యోతి శైత్రయాత్ర దూరాన్ని అమ్ముకొన్నారు ఆ కమిటీవారు.

ఒలంపిక్ జ్యోతికి ఒక ప్రత్యేకత, పవిత్రత వున్నాయి. నిష్ఠాశులైన క్రీడాకారులు మాత్రమే దానిని ముందుకు తీసుకెళ్ళడానికి ఆ జైత్రయాత్రలో పాల్గొనడానికి అరులు.

కాని లాన్ ఏంజెల్స్ ఒలంపిక్స్ సందర్భంగా 31 వేల డాలర్లు చెల్లించిన వారందరికీ ఆ అవకాశం యివ్వబడింది. దానివల్ల కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలో మోటార్ సైకిళ్ళ నేరస్థుల ముఠా నాయకుడైన జార్జి స్ట్రీట్ కువా ఆ అవకాశాన్ని కొనుక్కున్నాడు.

సినిమాలు - నాటకాలు

మన దేశంలో ఇంగ్లీషు సినిమాలు చూసేవారందరూ హాలీవుడ్ ను గురించి వినే వుంటారు. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి సినీ స్టూడియాలను ఇక్కడ చూడవచ్చు.

హాలీవుడ్ చిత్ర నిర్మాతలు పెద్దపెద్ద కోటీశ్వరులు. అమెరికన్ చిత్రాలు కోట్ల ఖర్చుతో నిర్మింపబడతాయి. అవి అంతకు పదిరెట్లు లాభాలు కూడా తెస్తాయి.

'టెన్ కమాండ్ మెంట్స్', 'జాన్' సినిమాలు తీసిన యూనివర్సిల్ స్టూడియో చూశాను. 'జాన్' సినిమాలోని తమింగలం కంప్యూటర్ సహాయంతో నడిచే యాంత్రిక టౌమ్మ మాత్రమే.

ఇటీవల దెయ్యాల సినిమాలు బాగా డబ్బు సంపాదించి పెడుతున్నాయి. "ది ఎక్సార్సిస్టు" అనే సినిమా యీ తరహాదే. ఈ సినిమాలో సాంకేతిక విలువలు తప్ప నటనా కౌశల్యం ఏమాత్రం గోచరించదు.

అలాగే నేరాలను చూపే సినిమాలకు గిరాకీ ఎంతో పెరిగింది. "గాడ్ ఫాదర్" సినిమా అటువంటి కోవకు చెందినదే.

అలాగే హింసను ప్రకోపించే 'ఫస్టు బ్లడ్' లాంటి సినిమాలు తీస్తున్నారు.

నేను కొన్ని మంచి సినిమాలు కూడా చూశాను. అటువంటివి చాలా అరుదుగా వస్తుంటాయి. అమెరికన్ విద్యావిధానాన్ని నిశితంగా విమర్శిస్తూ తీసిన 'టీచర్స్', నీగ్రో ప్రజల జీవితాలను గురించి తీసిన "ఏ మేన్ ఫ్రమ్ ఎనవర్ ప్లానెట్" లాంటివి నాకెంతో నచ్చాయి.

అమెరికా సినిమాలలో అధునాతన పోకడలు వస్తున్నాయి. మామూలు మనుషులు సానంలో మరమనుషులు, అంతరిక్షంలో యుద్ధాలు చేసుకోవడం వగైరా "స్టార్ వార్స్" సినిమా ఈ పోకడను చూపించేదే.

ఈమధ్య కమ్యూనిస్టు దేశాలనుండి 'ప్రమాదం' వచ్చిపడుతున్నట్లు చూపించే సినిమాలు తీస్తున్నారు. "రెడ్ డాన్" అనే సినిమా ఇటువంటిదే. దానిలో రష్యా, క్యూబా, నికరాగ్వా, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ దేశాల సైన్యాలు అమెరికాపై దండయాత్రచేసి ప్రజలను విచక్షణా రహితంగా కార్చివేసినట్లు, ఆ సమయంలో కేవలం

ఆరుగురు యువకులు ఎవరి సహాయం లేకుండా ఆ సైన్యాలన్నింటినీ ఎదుర్కొని విజయం సాధించినట్లు చూపించబడింది.

భారతదేశాన్ని అభివృద్ధిపరచే సీనిమాలు కూడా తీస్తున్నారు. నేను 'ఇండియానా జోన్స్' అనే సీనిమా చూశాను దీనిలో మన దేశ ప్రజలను అనాగరికులుగా చిత్రీకరించారు. ఆ చిత్రాన్ని మన ప్రభుత్వం నిషేధించింది.

హాలీవుడ్ సినీపరిశ్రమలో కూడా పనివాళ్ళలో తీవ్ర అసంతృప్తి వుంది. కేవలం రెండు శాతం సంవత్సరానికి 10 వేల డాలర్లు పెగా సంపాదిస్తుంటే, 49% కేవలం వెయ్యి డాలర్లకింటే చిక్కు-వ సంపాదనతో బ్రతుకీడుస్తున్నారు.

1980 లో 67 వేల మంది హాలీవుడ్ సిబ్బంది కొన్ని నెలలపాటు సమ్మె చేశారు.

టి.వి. ప్రదేశంలో అమెరికాలో నాటకరంగం నానాటికీ క్షీణించిపోతోంది.

నాటకాల ప్రదర్శనా ఖర్చు పెరుగుదల, ప్రేక్షకుల తరుగుదలవల్ల నానాటికీ ప్రదర్శనలు తగ్గిపోతున్నాయి.

1930 ప్రాంతాల్లో సంవత్సరానికి 190 నాటకాలు తయారుచేసిన వ్రావే కంపెనీ నేడు ప్రజాదరణ తగ్గకుండా సంవత్సరానికి కేవలం 20 మాత్రమే తయారు చేస్తుంది.

సెయింట్ లూయిస్ పట్టణంలో రిగార్డ్ ఫియేబల్స్ "రెయిసిన్ ఇన్ ది సన్" అనే నాటకాన్ని చూశాను. సిగ్నోలపై సానుభూతి ప్రకటించే అంశంతో తయారైన ఆ నాటకానికి హాజరయిన ప్రేక్షకుల సంఖ్య చాలా స్వల్పం.

అమెరికాలో గాయకులకు పేరు ప్రఖ్యాతులు ఎక్కువ. అక్కడి యువతకు గాయకులంటే అమితమోజు మైఖేల్ జార్జన్, తీనా తర్నర్ల పాప్ మ్యూజిక్, రాక్ మ్యూజిక్ లంటే యువకులు చెవి కోసుకుంటారు. వీరు అమెరికాలోనే కాక ప్రపంచమంతటా ప్రసిద్ధిచెందిన గాయకులు వీరు పాటల ద్వారా అతి స్వల్ప కాలంలో అత్యంత ధనముగా మారిపోయారు.

బ్రతుకులెరుపు కోసం నల్లజాతివారు బజార్లలో యిచ్చే ప్రదర్శనలు డ్రేక్ డాన్సులుగా ప్రసిద్ధి చెందాయి. ఒలింపిక్స్ ముగింపురోజున ఈ డాన్సుల ప్రదర్శనకు ప్రేక్షకులనుండి బ్రహ్మాండమైన మెప్పు లభించింది.

టి.వి.-పత్రికలు

మన దేశంలో సినీతారలలాగే అమెరికాలో టి.వి. తారలకు ప్రజల్లో ఎంతో ఆకర్షణ. పీటర్ జెన్నింగ్స్, డావ్ రాథర్లు ప్రజలందరికీ చిరపరిచితులు. వారి సంవత్సర సంపాదన లక్షల డాలర్లలో వుంటుంది.

ఏ సంఘటననైనా జరిగేటప్పుడు నేరుగా ప్రసారం చేయడం అమెరికా టి.వి. ప్రత్యేకత. అంతేగాక సాంకేతికంగా ఎంతో అభివృద్ధి చెందింది.

ఉదయంపూట ప్రసారమయ్యే చిన్నపిల్లల కార్యక్రమాలు ఎంతో ఉత్సాహ కరంగా వుంటాయి.

టీ.వి. సినిమాలు ప్రధానంగా సెక్స్, క్రైమ్, సస్పెన్స్లతో నిండి వుంటాయి. ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం ప్రతి అమెరికన్ విద్యార్థి తన స్కూలు జీవితంలో టి.వి. తెరపై మొత్తం 80 వేల హావ్యలు చూస్తాడు.

దాదాపు ప్రతి యింటిలోను టి.వి. రోజుకు కనీసం 7 గంటలు వుపయోగించబడుతుంది.

ఒక గంట ప్రసార కాలంలో 15 నిమిషాలు వాణిజ్య ప్రకటనలు వుంటాయి. అవి అసలు ప్రోగ్రాములకు చాలా అంతరాయంగా వుంటాయి.

అమెరికా అధ్యక్షుని ఉపన్యాసం కూడా వ్యాపార ప్రకటనల అంతరాయాల నుండి తప్పించుకోజాలదు.

ఈ విధానం కొత్తగా ఆ దేశంలో టి.వి. చూసేవాళ్ళకు ఎంతో విసుగు పుట్టిస్తుంది.

సాకర్ క్రీడవంటి ముఖ్యమైన కార్యక్రమానికి మధ్యలో వాణిజ్య ప్రకటన రావాలంటే నిమిషానికి 3 లక్షల డాలర్లు చెల్లించుకోవాలి.

నేను న్యూయార్కులో వున్నప్పుడు టి.వి. లో ఇందిరాగాంధీ మరణవార్త వెంటనే ఒక అర్థనగ్న సుందరి "మజ్నా" కారు నుంచి దిగుతూ ఒక యువకుడిని ఆకర్షించే ఒక వ్యాపార ప్రకటన చూపించారు.

అమెరికా టి.వి. లో శ్వేతేతరులను అధములుగా చూపిస్తుంటారు. ప్రధానంగా నలజాతివారిని యె తిచాపుతుంటారు.

నేనక్కడుండగా ఎ.వి.సి.టి.వి. కంపెనీవారు వారం వారం సీరియల్ గా అమెరికా, రష్యాలమధ్య ఒకవేళ రాబోయేకాలంలో యుద్ధం జరిగితే ఎలా వుంటుందో చూపించేవారు.

ఇటీవల నికరాగ్వాపై అప్రకటితయుద్ధాన్ని కొనసాగించడానికి భూమికగా వియత్నాం యుద్ధాన్ని సమర్థించే అంశాలను టి.వి. ద్వారా ప్రజలకు చూపిస్తున్నారు.

అక్కడ టెలివిజన్ ప్రైవేటు కంపెనీలచే నడుపబడుతుంది.

దేశవ్యాపితంగా వెయ్యి టి.వి. స్టేషన్లు ఉన్నాయి. వంద ఛానెల్స్ ద్వారా కార్యక్రమాలు ప్రచారం చేయబడతాయి.

1984 వ సం॥రానికి అమెరికాలో అతి పెద్ద టి.వి. ప్రసార సంస్థలైన ఏ.బి.సి., సి.బి.ఎస్., యన్.బి.సి., సంస్థలకు వరుసగా 13, 21, 22 కోట్ల డాలర్ల లాభాలు వచ్చాయి.

చిన్న చిన్న టి. వి. ప్రసార సంస్థల యజమాన్యాలు తరచుగా మారటం వలన, ఆయా సంస్థల ఉద్యోగాల కొనసాగింపు కొత్త యజమాన్యాల యిష్టా యిష్టాలపై ఆధారపడి వుంటుంది.

ఇటీవల టి వి.ల సానాన్ని వీడియో ఆక్రమిస్తున్నాయి. అమెరికాలో నేడు 2 కోట్ల 30 లక్షల వీడియో సెట్లు వుపయోగించబడుతున్నాయి.

ఇక పత్రికల విషయానికొస్తే అమెరికాలో వార్తాపత్రికల రంగం తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటుంది.

నానాటికీ పెరిగిపోతున్న పోటీవలన చిన్న చిన్న వార్తాపత్రికలు మూత పడుతున్నాయి.

ఒకనాడు న్యూయార్కు పట్టణంలో 200 వార్తాపత్రికలు ప్రచురించబడు తుండగా నేడు కేవలం 20 మాత్రమే ప్రచురింపబడుతున్నాయి. అందులోనూ ప్రాధాన్యత వహించేది రెండో మూడో.

నేను న్యూయార్కు టైమ్స్ పత్రికా కార్యాలయానికి వెళ్ళిన సందర్భంలో నాకీ విషయం తెలిసింది.

అక్కడ పత్రికారంగం కూడా కోటిశ్వరుల చేతుల్లో వుంది.

టైమ్స్, న్యూస్వీక్, మెక్ కార్స్, లాన్ ఏంజిల్స్ టైమ్స్, రీడర్స్ డైజెస్ట్ లాంటి పత్రికలు కోటిశ్వరులచే ప్రచురించబడుతున్నాయి.

అక్కడి వుత్తరాల షాపుల్లో కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించేవి. సెక్సు పత్రికలు. ప్లేబాయ్, ప్లేగర్ల్, పెంట్ హౌస్ లాంటి పత్రికలు నగ్నలైంగిక చిత్రాలతోపాటు అశ్లీల సాహిత్యంతో నిండివుంటాయి. ఇవి యువకులను పెడదారిన పెడు తున్నాయి. ఒక్క ప్లేబాయ్ పత్రిక 70 లక్షల కాపీలు అమ్ముడుబోతున్నాయంటే యీ వెర్రి ఎంత ఎక్కువ అవుతుందో అర్థమౌతుంది.

మ త్త ప ద్ధా ర్థా లు

ప్రజలు మత్తపదార్థాలకు లోనవడం నేడు అమెరికా ప్రభుత్వాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న మహమ్మారి.

ప్రఖ్యాత నేరస్థుల సంఘం డోసానోస్ట్రా నడిపే నేర కార్యకలాపాలన్నింటిలోకి లాభసాటియైనది మత్తపదార్థాల వ్యాపారం.

“టైమ్” పత్రిక ప్రకారం అమెరికాలో 4 కోట్ల 20 లక్షల మంది 25 వందల కోట్ల డాలర్ల విలువచేసే మారిజోనను, 20 లక్షలమంది 2 వేల కోట్ల డాలర్ల విలువచేసే “కొకేన్” ను పీచుస్తున్నారు.

ఈ మత్త పదార్థాల వ్యాపారుల చేతుల్లో డజన్లకొద్దీ విమానాలు, ఓడలు, పైలట్లు, రేడియో ఆపరేటర్లు, కిరాయి గూఢాదులు, మంతుల డీలర్లు వుంటారు.

దక్షిణాదినున్న పోరిడా రాష్ట్రం యీ స్కగ్లింగ్ వ్యాపారానికి చాలా అనువుగా వుంటుంది. అది సముద్రతీరం అన్నీ దీవులే. ఈ దొంగ రవాణా చేసే ఏమానాలు దిగడానికి 260 బోట్లన్నాయని “రీడర్స్ డైజెస్ట్” పేర్కొంది.

కేవలం శిల్ప, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, ఆయుధాలేకాక, చట్టం కూడా వారి చేతుల్లో వుంది. అవోజగద్దులో వుంచేసే మత్తుపదార్థాల స్కగ్లింగ్ ను విడిపించటానికి పేరుమోసిన లాయర్లను కొంటారు.

ఒక పెద్ద చార్ల రంపెని యజమాని అయిన జాన్ డిరోరియన్ పెద్దయెత్తున మత్తు పదార్థాల స్కగ్లింగ్ చేస్తుండగా పట్టుబడ్డాడు. 2 కోట్ల 40 లక్షల డాలర్ల విలువచేసే “కాకేన్”ను అమెరికాలోకి స్కగ్లింగ్ చేశాడనే ఆరోపణపై అతన్ని కోర్టులో విచారించారు అయితే దబ్బు, పలుకుబడి విరివిగా వాడి అతను ఏ శిక్ష లేకుండా బైటపడ్డాడు.

అమెరికన్ వైద్యశాస్త్ర నిపుణులు యీ మత్తు పదార్థాలకు రోనయినవారిని పేకాట అతిగా ఆడేవారితో పోల్చుతారు. ఈ రెండు అలవాట్లున్న 5 కోట్ల మంది అమెరికన్లు 10 వేల కోట్ల డాలర్లను ఏటా నష్టపోతున్నారని అంచనా.

అమెరికాలో హెరాయిన్ దాడకంవల్ల ప్రతి 6 గంటలకు ఒక్కరుచొప్పున మరణిస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులు మత్తుపదార్థాలకు అలవాటు కావడంవలన, వారికి బిడ్డే పిల్లలు మత్తుపదార్థాలకు సులభంగా ఆకర్షితులయ్యే అవకాశం వుందని శాస్త్రజ్ఞులు అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఇటువంటి జననాలు ఏటా దాదాపు 3000 వుంటాయి.

నేడు హైస్కూలు విద్యార్థులలో అత్యధికులు సిగరెట్ల కంటే మారిజోనాయ్ ఎక్కువగా పీలుస్తున్నారు. మెచిగన్ యూనివర్సిటీవారి సర్వేప్రకారం 1984 లో సెకండరీగ్రేడు విద్యార్థులలో 62 శాతం మత్తుపదార్థాలకు రోనయ్యారని వెల్లడయింది. అందుకే అక్కడ తల్లిదండ్రులకు పిల్లల భవిష్యత్తు గురించి చాలా భయం.

క్రీడాకారులు కూడా యీ మత్తుపదార్థాలకు వాసులౌతున్నారు. దీనివలన ఆటస్థలాలలో కొట్లాటలు ఎక్కువ అవుతున్నాయి.

అధిక సంఖ్యలో మత్తుపదార్థాలకు అలవాటు కావడంవలన, సంస్కృతి, సహకారం, ఆప్యాయత రోపించి నేడు అమెరికా సమాజ వికాసం ఎంతో కుంటు పడుతుంది.

సె క్కు వి ప్ర వ ం

ఒక దశాబ్దపు సెక్సు విప్లవానంతరం—అనందించటమే జీవిత పరమార్థమని, అవినీతి జీవితంలో తప్పకొదని, యవ్వనంలో వున్న యిద్దరు అంగీకరించి చేసేపని ఏదైనా చెల్లుతుందనే అభిప్రాయాలు, అమెరికాలోని యువతీ యువకుల మనసుల్లో బాగా నాటుకపోయాయి.

వారి మనోదర్శనాలపై వ్యాపారులు లాభాలు గడిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు, నగ్న లైంగిక దృశ్యాలు ప్రచురించే పది పత్రికల సర్క్యులేషన్ ఒక కోటి 00 లక్షలు. వాటిపై సంవత్సరానికి వాటి ప్రచురణ కర్తలకు 50 కోట్ల డాలర్ల ఆదాయం వుంటుంది. ఇక నగ్న లైంగిక చలన చిత్రాల గురించి చెప్పనలవిగావు. వాటిపై ఆదాయం 400 కోట్ల డాలర్లు ఉంటుందని అంచనా.

ఇవేకాక అన్ని పుస్తకాల డాక్యుమెంట్లూ, టెలివిజన్లూ నగ్న దృశ్యాల పుస్తకాలు, ఫోటో ఆల్బమ్లు, పోస్టల్ కార్డులు విరివిగా అమ్ముతుంటారు.

న్యూయార్కు నగరం సెడిబోర్డున వున్న టైమ్స్ స్క్వేర్ సెంటరులో వేలాదిమంది యువతీ యువకులు, పిల్లలు యీ నగ్న చిత్రాలయాలకు ఎగబడి పస్తూంటారు. వీటి పర్యవసానంగా ఆ సమీపంలో యువతీయువకుల్లో పెళ్ళికాక ముందే కలిసి జీవించటం సర్వసాధారణ విషయంగా తయారయింది.

ఇటీవలి సంవత్సరాలలో అక్కడి జీవిత విధానంలోని అతి జగుప్సాకరమైన విషయం ఏమిటంటే- “చిన్నపిల్లల లైంగిక దృశ్య ప్రదర్శన”

చిన్న పిల్లల వ్యభిచారం, లైంగికదృశ్యాల వ్యాపారంలో పరాకాష్ఠ ఒక్క సెక్స్ మ్యాగజైన్ తయారు చెయ్యటానికి అరడాలరు ఖర్చు అయితే దాన్ని పన్నెండున్నర డాలర్లు అమ్ముతారు!

ఈ వ్యాపారం పెద్దనగరాల్లోనేగాక, చిన్న పట్టణాల్లో కూడా వేళ్ళును రుంటుంది.

కొంతమంది మద్రవాళ్ళు చేతి ఖర్చులకోసం వ్యభిచారం చేస్తే, మరికొందరు యింట్లోనుండి పారిపోయివచ్చి, పూటగడపక ఇలాటి నీచ కార్యాలకు పాల్పడుతున్నారు.

భగ్న ప్రేమికులు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు.

న్యూయార్కు పోలీసుల లెక్కల ప్రకారం ఆ నగరంలో ఇళ్ళనుండి పారిపోయిన చిన్నపిల్లల సంఖ్య 20 వేలు. అలా పారిపోయిన వారు అత్యధికంగా బలవంతంగా వ్యభిచార కూపంలోకి దింపబడుతున్నారు.

దేశవ్యాప్తంగా తరచుగా జరుగుతున్న నేరాలలో చిన్నపిల్లల మానభంగం ఒకటని అమెరికా న్యాయశాఖ యాటివల పేర్కొంది. ప్రతి నలుగురు ఆడపిల్లలలోనూ ఒకరు యీ అకృత్యానికి గురవుతున్నారని, అయితే ఆ కేసుల్లో పదోవంతు కూడా తమకు రిపోర్టు చెయ్యటం జరగటంలేదని వారన్నారు.

దురదృష్టకంమైన విషయమేమిటంటే ఆ దేశంలో చిన్నపిల్లల లైంగిక దృశ్యాల ప్రదర్శకులకు కూడా బలమైన అండ వుంది. ఉదాహరణకి, లాస్ ఏంజిల్స్ లో 6 వేల మంది సభ్యులున్న రేనెగుయాన్ సొసైటీకి చెందిన డాక్టర్లు, తల్లిదండ్రులు తదితరులు చిన్నపిల్లలకు లైంగికానుభవం వుండాలనేవారే. సెక్స్ అనుభవం లేకుండా ఎనిమిదేళ్ళు దాటితే ఎంతో లేబవుతుందని వారి వాదన.

అలాగే దేశ వ్యాపితంగా శాఖలున్న ఉత్తర అమెరికా అబ్బాయి / అమ్మాయిల ప్రేమ సమాజం చిన్న పిల్లలను మానభంగంచేసి. అరెస్టున వారికోసం ఒక రక్షణ నిధిని. మరియు జైళ్ళపాలయిన వారి పోషణకు కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది.

ఇటీవల దేశవ్యాప్తంగా వున్న అంతు తెలియని ఎయిడ్స్ వ్యాధికి అధికంగా హోమో సెక్స్ చేసేవారు గురవుతున్నట్లు తెలుస్తూంది.

టి.వి. లో యిదివరకూ వున్న ప్లేవమ్ ఛానెల్ కు పోటీగా 1984 జూన్ లో ప్రారంభించిన ప్లెషర్ ఛానెల్ నగ్న లైంగిక చిత్రాలను ప్రసారంచేస్తుంది. దీని పెట్టుబడి 430 కోట్ల డాలర్లు. ఈ ఛానెల్ వాడుకోవటానికి ఆయా కేబుల్ కంపెనీలకు టి. వి. వాడకం డారులు నెలకు కొంత ఫీజు యిచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది.

అమెరికాలో సెక్స్ విప్లవం ఎంత దూరం పోయిందంటే చివరకు ఒక సంబంధం దైర్ఘ్యం వచ్చి బూతులు వల్లించి రసికుల వీనుల విందుచేసే టెలిఫోన్ కంపెనీలు ఎన్నో వున్నాయి. దీనితో ఆఫీసుల టెలిఫోన్ ఖర్చులు ఆకాశాన్నంటు తున్నాయి. ఉదాహరణ ఒక్క రక్షణ శాఖలోని టెలిఫోన్ పై యీ బూతుపురాణం విన్నందుకు అయిన ఖర్చు 3 లక్షల డాలర్లని ఆడిట్ లో తేలింది.

నే రా లు

స్వయార్కు విమానాశ్రయం నుండి స్నేహితుడి యింటికి వచ్చి కారు దిగుతుండగా. ఎదుటి యింటి ముందు ఒక పోలీసు వ్యాను నిలబడి వుండటం చూశాను. ఆ యిల్లు పోలీసు ఆఫీసరుదా అని అడిగాను మిత్రుణ్ణి. కాదని, ఎదురింటి ఆవిడ బజార్ వస్తుంటే. ఎవరో ఆమె డ్రాగ్స్ లాక్కెళ్ళారని ఆమె పోలీసు లకు టెలిఫోన్ చేసిందని చెప్పాడతను అయితే అక్కడ ఏ మాత్రం హడావిడి లేదు. అలాంటి సంఘటనలు అక్కడ పరిపాజేనట.

స్వయార్కు నగరంలో, కొత్తవారు సాయంత్రం 6 గంటలలోపుగా యిల్లు చేరుకోవాలి. ఒకవేళ అలా చేరుకోకపోతే. ఫోన్ చేస్తేనే చెప్పాల్సి వుంటుంది. లేకపోతే కావలసినవాళ్ళు యింటివద్ద బిక్కుబిక్కుమంటూ వుంటారు. అంత భయం దేనికో తెలుసా? అక్కడ నేరాలు రోజు రోజుకూ విపరీతంగా పెరుగు తుండటం.

అమెరికా గూఢచారి సాస్థ లెక్కల ప్రకారం—ప్రతి 30 సెకన్లకు ఒక తుపాకీ అమ్ముడవుతుంది, ప్రతి 30 నిమిషాలకు ఒక హత్య జరుగుతుంది. ప్రతి 6 నిమిషాలకు ఒక మానభంగం జరుగుతుంది. ప్రతి 45 సెకన్లకు ఒక దౌర్జన్యం జరుగుతుంది. ప్రతి 6 సెకన్లకు ఒక యింటి దోపిడీ జరుగుతుంది. ప్రతి 4 సెకన్లకు ఒక దొంగతనం జరుగుతుంది.

అమెరికాలోని మహానగరాల్లో లెక్కలేనన్ని నేరాలు రిపోర్టులోకి రాకుండానే జరిగిపోతుంటాయి. అయితే అరెస్టులు కూడా ఎక్కువగా వుంటాయి. 1982 లో దాదాపు 65 లక్షలమంది మగవాళ్ళను, 13 లక్షల ఆడవాళ్ళను అరెస్టు చేశారు. నేడు జైళ్ళలో 4 లక్షల 55 వేల మంది వున్నారు. ఈ సంఖ్య 10 సంవత్సరాలక్రితం కంటే రెట్టింపు.

నేరాలు అధికం కావటంవల్ల అక్కడి పౌరులు ఆత్మరక్షణార్థం మారణాయుధాలు కొంటున్నారు. మారణాయుధాలు అధికం అవుతుండటంవల్ల వాటి వాడకం పెరుగుతుంది. అంటే నేరాలు పెరుగుతున్నాయన్నమాట. ఇదో విషవలయం.

పట్టణవాసుల జీవితాలు భయానకంగా తయారై నాయి. అపరిచితులకు కార్లలో లిప్టుయివ్వటం, భవంతుల లిప్టులలో ఒక అపరిచితుడు వుండగా ప్రవేశించటం ప్రమాదమని స్వయంగా పోలీసు పౌరులకు హెచ్చరికలు చేస్తుంటుంది. నానాటికీ పెరిగిపోతున్న యిళ్ళ దోపిడీల నుండి కాపాడుకోవటానికి దాదాపు ప్రతి యింటిలోనూ ఎమర్జెన్సీ అలారమ్ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

నేరస్థులు - చట్టాలను అమలుచేసే అధికారులను, పోలీసు అధికారులను వెంటాడుతారు 1982 లో 92 మంది చట్టాలు అమలుపరిచే అధికార ను చంపారు. దాదాపు 56 వేల మంది పోలీసు అధికారులను కొట్టారు. అమెరికాలో యీ నేరస్థులలో రాటుదేలిన శాళ్ళకు ఒక సంఘం వుంది. దాని పేరు కోసానోస్ట్రా (మసి వ్యాపారం - అని అర్థం)

ఈ సంఘం పెద్దలు అజ్ఞాతంలో వుండరు. వీరంతా కోటీశ్వరులే. వీరికి వ్యాపార కర్గాలలో, ప్రజా వ్యవహారాలలో అపారమైన పలుకుబడివుంది. పత్రికలు ఎల్లప్పుడూ వీరి సరిసంపదల గురించే రాస్తుంటాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే యీ పెద్దలు చట్టానికి అతీతులు.

1978 లో యీ నేరస్థుల ముఖ కార్యకలాపాలపై వేసిన ప్రత్యేక పరిశోధనా సంఘం యిచ్చిన నివేదిక ప్రకారం యీ ఘరానా పెద్ద మనుషులు 46 చట్టబద్ధమైన వ్యాపార రంగాలను (బొగ్గు, నూనె, ఖనిజం, కార్ల తయారీ వగైర) తమ పెట్టుబడితో గుప్పెట్లో పెట్టుకున్నారు.

అమెరికా న్యాయశాఖ కదనం ప్రకారం కోసానోస్ట్రా సంఘం మొత్తం వెయ్యి చట్టబద్ధమైన వ్యాపారాలను నడుపుతుంది. వాటిపై 200 కోట్ల డాలర్ల ఆదాయం సంపాదిస్తోంది. వీరికి కొంతమంది బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకులతో సంబంధం వుంది. యూనియన్ ఫండ్ కోట్ల డాలర్లు వుంటుంది. దానిని చట్టావ్యపారంలో పెడతారు. వీరు సెనేటర్లకు ఎలక్షన్లలో పెట్టుబడి పెడతారు.

పెన్సిల్వేనియా రాష్ట్రంలోని అపోల్లో అణుకేంద్రం నుండి 342 కిలోల యురేనియం మాయమయింది. దాని జాడ ఇంతవరకు కూడా అమెరికన్ గూఢ

చారి సంస్థ కనుక్కోలేకపోయింది. ఆ యురేనియం 38 అణువాంబుల తయారీకి సరిపోతుంది.

చివరకు నేటి అమెరికా అధ్యక్షుడు రోనాల్డ్ రీగన్ కూడా హత్యా ప్రయత్నంనుండి బ్రతికి బైటపడ్డవాడేనని అందరికీ తెలుసు.

రోబోట్లు - కంప్యూటర్లు

రోబోట్లు అంటే మరచునుపులు. మనుషులు చేయలేని పనిని అని సులభంగా చేయగలుగుతున్నాయి. అని యుద్ధ సైన్యాల్లో, ప్రమాదకర స్థానాలలో అంతరిక్షంలో, ఆఫీసుల్లో కూడా వుపయోగపడతాయి. ఇటీవలి బోయింగ్ ప్రమాదంలో సముద్రగర్భంనుండి విమాన శిథిలాలను వెలికితీసిన ఘనత వాటికే దక్కింది.

ప్రపంచ మార్కెట్టులో పోటీని తట్టుకోవటానికి అమెరికన్ కంపెనీలు రోబోట్ల ప్రవేశం త్వరితం చేస్తున్నాయి. కార్లతయారీలో జపాన్ తో పోటీపడాలంటే పోర్టు కంపెనీ రాబోయే కాలంలో రోబోట్ల నుసయోగించి యిప్పుడున్న ఉద్యోగు లో సగం మందికి ఉద్యాసన చెప్పాల్సి వుంటుంది.

నేను సెయింట్ లూయిస్ నగరంలో క్రైస్తవ కార్యకంపెనీలో ఈ రోబోట్ల వాడకాన్ని చూశాను. ముగ్గురు నలుగురు కార్మికులు చెయ్యగలిగే పనిని ఒక రోబోట్ చేసేస్తుంది.

అలాగే కంప్యూటర్లు ప్రవేశంతో ఆఫీసు ఉద్యోగులు, డ్యాంపు గుమస్తాలు, ఇంజనీర్లు, మేనేజర్లు కూడా నిరుద్యోగానికి గురౌతున్నారు.

1983 ప్రారంభంలో అమెరికాలో 11 లక్షల మంది మేనేజర్లు, వృత్తి ప్రవీణులు నిరుద్యోగులుగా వున్నారు.

ఇంకో నూతన పరిణామమేమంటే ఆఫీసుకు వెళ్ళకుండానే ఇంటినుండే కంప్యూటర్ తో పనిచేసే ఏర్పాట్లు వచ్చాయి. దీనితో ఇతర సర్వీసుల్లోనివారు నిరుద్యోగు లవుతున్నారు.

ఆఫీసుల్లో వుద్యోగులను పర్యవేక్షించే కంప్యూటర్లు వచ్చాయి. దానితో సూపర్ వై జర్ల అవసరం తగ్గింది.

అమెరికా ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం నేడు నమోదయిన కోటి పది లక్షల మంది నిరుద్యోగులున్నారు. 30 లక్షల మంది ఉద్యోగాల పేటలో ఎప్పుడూ తిరుగుతూ వుంటారు. నారు సంచార గృహాలలో నివసిస్తూ అనేక బాధ లనుభవిస్తుంటారు. స్థానిక అధికారులు వారిని వేధిస్తుంటారు. మరో 60 లక్షల మంది పాక్షిక నిరుద్యోగులు.

ఉదా॥ ఒక పట్టణంలో మునిసిపల్ చెత్త తీసికెళ్ళే 40 ఉద్యోగాలకు 280 మంది దరఖాస్తు పెట్టారంటేనే నిరుద్యోగతీవ్రత మన కర్ణమవుతుంది.

పని చేయగల ప్రజలకు పని కల్పించకపోవడంతో ఎంతోమంది చూచుకుంటూ,
నైతికంగా దిగజారిపోతున్నారు.

అటువంటివాళ్ళు పగలు వారు తాగుతూ కాలక్షేపం చేస్తారు. వారు
ఇంటిలో నున్న బాధ్యతలపైనే విరుచు పడుతుంటారు.

నిరుద్యోగానికి, ముక్తదార్థాల వాడకానికి అనినాథావ సంబంధం వుందని
మానసిక శాస్త్రవేత్తలు చెప్తున్నారు. నిరుద్యోగం ఒక శాతం పెరిగితే 9 శాతం
నేరాలు, 4 శాతం ఆత్మహత్యలు పెరుగుతాయని ఒక సామాజిక సర్వేలో
తేలింది.

“యుద్ధమిన్సైన్స్ మాకొద్దు - ఉద్యోగాలు కావాలి” అని అక్కడి ప్రజలు
డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

100 కోట్ల డాలర్లు యుద్ధకంపెనీలో పెట్టుబడి పెట్టి 14 వేల ఉద్యోగాలను
కల్పించగలిగితే అదే డబ్బుతో వార వ్యాపారంలో 65 వేల ఉద్యోగాలను కల్పించ
వచ్చు.

నానాటికీ పెరుగుతున్న యీ నిరుద్యోగ పీశాచాన్ని పట్టుపెట్టే బదులు అమె
రికా ప్రభుత్వం అంతరిక్ష యుద్ధాలకు అత్యధిక ప్రాధాన్యత యిస్తుంది.

అన్ని చారులూ వాషింగ్టన్ వైపే

ఓరోజు న్యూయార్కు టూగర్బరైలు స్టేషన్లో మిలటరీ యూనిఫారంలో
వున్న ఒక నల్ల జాతి అమ్మాయిని చూశాను. ఆమె యూనిఫారం నికరాగ్వా విప్లవ
వ్యతిరేక దళాల యూనిఫారంలాగా వుంది. ఆమె ఆ పట్టణంలోనే శిక్షణ పొందు
తుందట. ప్రభుత్వం తనను ఏదేశమైనా పంపవచ్చని ఆమె చెప్పింది.

ఆ తర్వాత కొన్నిరోజులకు పత్రికలలో ఒక చార్త చూశాను. ఫ్లోరిడా
రాష్ట్రంలో నికరాగ్వా విప్లవ వ్యతిరేక దళాలకు, క్యూడా వ్యతిరేక దళాలకు శిక్షణ
యిస్తున్నారని అందులో వుంది.

నికరాగ్వా విప్లవ వ్యతిరేక టెర్రరిస్టులకు సి. ఐ. ఎ. ఒక నియమావళిని
ప్రచురించింది. అందులో ప్రభుత్వాధికారులను లంచమిచ్చి లొంగదీసుకొమని, అల
జదులు లేవదీయమని, తద్వారా జరిగిన కౌల్పుల్లో కొంతమంది “వీరులను”
నృష్టించమని రాసివుంది ఇంకా కరెంటు వైర్లు తెంపమని, ఆహారపదార్థాలను
దాచేయమని కూడా సూచనలు యివ్వబడ్డాయి.

నికరాగ్వాలో అభివృద్ధి నిరోధక ముఠాలకు సి. ఐ. ఎ. ధన సహాయం
చేస్తోంది. ఇప్పటికే యీ ముఠాలు ఆ చిన్న దేశంలోని వేలాదిమందిని చంపి
వేయటంగానీ, ఎత్తుకుపోవటంగానీ జరిగింది.

నికరాగ్వా మరో వియత్నాం కాకూడదని అమెరికన్ ప్రజలు కోరుకుంటు
న్నారు. లాస్ ఏంజెల్స్ లో అటువంటి నినాదాలు గోడలపై చూశాను.

అలాగే అలబామా రాష్ట్రంలో బర్మింగ్హామ్ పట్టణ సమీపంలో మాజీ సి. పి. ఎ. అధికారి ఫ్రాంక్ కాంఫర్, టెర్రరిస్టులకు శిక్షణా కేంద్రాన్ని నడిపాడు. అమెరికన్ ప్రభుత్వ గూఢచారి సంస్థలకు యీ విషయం తెలుసు.

బ్రిడ్జిలను కూలగొట్టటం, విమానాలను దారి మళ్ళించటం, రాజకీయ నాయకులను హత్య చేయటం, మంచినీళ్ళను విషపూరితం చేయటం లాంటివి ఆ శిక్షణలోని ముఖ్య అంశాలు.

ఆ శిక్షణా కేంద్రంలో తర్ఫీదు పొందినవారిలో లాల్ సింగ్, ఆనంద్ సింగ్ లనే యిద్దరు సిక్కు టెర్రరిస్టులు కూడా ఉన్నారు. 1985 వేసవిలో ఇండియన్ ఎయిర్ లైన్స్ విమానాన్ని దాంబులతో పేల్చినవారు వీరేనని అనుమానం. ఆ ప్రమాదంలో 329 మంది అసువులు దాశాను. వారిలో ఆంధ్రప్రదేశ్ ను చెందిన ప్రముఖ శాస్త్రవేత్త నాయుడమ్మగారు కూడా ఉన్నారు.

వీరు ఇటీవల అమెరికా పర్యటన సందర్భంగా రాజీవ్ గాంధీని హత్య చేయటానికి ప్రయత్నించారని కూడా తెలియవచ్చింది.

ఆ శిక్షణా కేంద్రంలోని వారే పాలస్తీనా ప్రజలను ఊచకోత కోశానికి, చక్షిణాఫ్రికాలో దేశభక్తులపై అణచివేత చర్యలలో పాల్గొంటున్నారని పత్రికల ద్వారా వెల్లడయింది.

కనీసం 10 రాష్ట్రాలలో అటువంటి ప్రైవేటు శిక్షణా సంస్థలు నిర్వహించబడుతున్నాయని తెలియ వచ్చింది.

న్యూజెర్సీ రాష్ట్రంలో అడవులలో సిక్కు టెర్రరిస్టులకు మరో శిక్షణా కేంద్రాన్ని నడిపారు.

అరిజోనా రాష్ట్రంలో రైఫిల్ ట్రైనింగ్ సంస్థను వియత్నాం యుద్ధంలో పాల్గొన్న జెఫ్ కూపర్ నడుపుతున్నాడు. ఇతను వృత్తి హంతకులకు శిక్షణ యిస్తున్నాడు.

ప్రభుత్వ మద్దతుతో సి. ఐ. ఎ. స్కూళ్ళలో 9 నెలల కోర్సులో తర్ఫీదు పొందిన 100 మంది ఆఫ్లాన్ పుట్టుపూర్వోత్తరాలు తదుపరి పత్రికల్లో బయటపడ్డాయి.

ఇవేకాక, పెంటగన్ స్థావరాల్లోకూడా యీ టెర్రరిస్టు శిక్షణా కార్యక్రమాలు కొనసాగుతున్నాయి.

ఇటీవలి కాలంలో లెబనాన్ లో, ఎల్ సాలెవ్ ఛార్ లలో జరిపిన హత్యాకాండకు, గ్రెనెడాలో జరిగిన దౌర్జన్యకాండకు అమెరికా హస్తం వుందని అందరికీ తెలుసు. అందుకే విప్లవ వ్యతిరేక మార్గాలన్నీ అమెరికా ప్రభుత్వం కేంద్రమైన వాషింగ్టన్ వైపే.

పశ్చిమ జర్మనీలోని బిట్ బర్ పట్టణంలోని నాజీ నరహంతకుల సమాధులపై అమెరికా అధ్యక్షుడు రోనాల్డ్ రీగన్ 1985 మేలో పుష్పగుచ్ఛాలను వుంచటం గమనిస్తే, అమెరికా దురాక్రమణపూరిత యుద్ధకాంక్ష బయటపడుతుంది.

ముగింపు

అమెరికా రాజధాని వాషింగ్టన్ నగరంలో వున్నప్పుడు, జెఫర్సన్ స్మారక మందిరానికి వెళ్ళాను. అక్కడ, రెండువందల సంవత్సరాల క్రితం జెఫర్సన్ రాసిన “స్వాతంత్ర్య ప్రకటన” కాపీని కొన్నాను.

ఆ చరిత్రాత్మక ప్రకటనలో యిలా వుంది. “మానవులంతా సమానంగా సృష్టించబడ్డారు. సృష్టికర్త వారికి అన్యాయాంతం చేయవలసిన హక్కులను ప్రసాదించాడు. వాటిలో జీవితం స్వేచ్ఛ, సౌఖ్య సముష్ణులన ముఖ్యం.”

పై హక్కులు రెండువందల సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యానంతరం అమెరికన్ ప్రజలందరూ పొందగలుగుతున్నారో, లేదో ఒక్కసారి ఆలోచించవలసిన అవసరం వుంది.

మానవులందరూ సమానంగా సృష్టించబడినప్పటికీ, నేడు అమెరికాలో 95% జాతీయ సంపద 5 శాతం కుటుంబాల చేతుల్లో వుండగా, కేవలం 4 శాతం మాత్రం 50 శాతం ప్రజలకు దక్కుతుంది.

ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం నేడు 3 కోట్ల 60 లక్షల మంది జనం దారిద్ర్య రేఖకు దిగువనే వున్నారు. 66 లక్షలమంది నేడు కొందరు ధర్మదాతలు ఏర్పాటు చేసిన ఉచిత గంజి కేంద్రాలపై ఆధారపడి బ్రతుకీడ్చుతున్నారు.

ఇక, ఆనాటినుండి నీగ్రోలు, మహిళలు సమాన హక్కులకోసం నిరంతర పోరాటం జరుపవలసి వస్తోందన్న తరగతి మనందరికీ తెలిసిన విషయమే.

ఇంకా ఆ ప్రకటనలో జీవించే హక్కు గురించి ప్రస్తావించబడింది. కానీ దురదృష్టవశాత్తూ విషయమేమిటంటే సమాజంలో అనుభవించే బాధల నివృత్తికై ప్రతి సంవత్సరం 30 వేలమంది అమెరికన్లు ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నారు. దీనినిబట్టి ఆ హక్కుకు ఎంత విలువుందో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఇక స్వేచ్ఛా హక్కు విషయం-ఫైదీలకోసం, అందులోనూ ముఖ్యంగా బాజీకీయ ఫైదీలకోసం 2 లక్షల మందికి సరిపడే పది కాన్ సెంట్రేషన్ క్యాంపులను నిర్మించటానికి యిటీవల అధ్యక్షభవనం ఒక రహస్య ఉత్తర్వు జారీచేసింది. రీగన్ ప్రభుత్వం క్రొత్త జైళ్ళ నిర్మాణానికి 600 కోట్ల డాలర్లు మంజూరు చేసింది.

న్యూయార్క్‌లోని ప్రపంచ ప్రఖ్యాత లిబర్టీ విగ్రహాన్ని నేను చూడడానికి వెళ్ళినప్పుడు మరమ్మత్తులు చేయటానికని దాని చుట్టూ ఒక యినుపబోనును అమర్చటం చూశాను. అది కాకతాళీయమే అయినా, ఆ దృశ్యం అమెరికా ప్రజల ప్రస్తుత పరిస్థితిని ప్రతిబింబింప జేస్తున్నట్లుంది.

అటాంటా నగరంలోని సీగ్రో ప్రజానాయకుడు మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ సమాధిపై "నేడు నేను స్వేచ్ఛలో వున్నాను" అని రాసివున్న మాటలకు అర్థం తర్వాత తెలుసుకున్నాను.

ఇక సౌఖ్య సముపార్జనా హక్కు విషయం. నేడు 3 కోట్ల 20 లక్షల మంది అమెరికన్లు దైనందిన జీవిత సంఘర్షణలకు తట్టుకోలేక నరాల జబ్బులతో బాధపడుతున్నారు. దీనినిబట్టి చూస్తే యీ హక్కుకు కూడా విలువలేకుండా పోయిందన్న సంగతి విదితమౌతుంది.

ఆ జాతి పితామహులు ప్రపంచంలో శాంతి నెలకొనాలని ఆశించినప్పటికీ నేటి పాలకులు ఆయుధాల పోటీలో మునిగివున్నారు. దేశదేశాలలో యుద్ధాలను ప్రేరేపిస్తున్నారు.

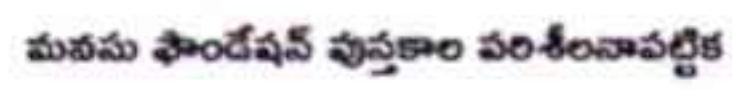
ఆ స్వాతంత్ర్య ప్రకటనలో యింకా యిలా రాయబడివుంది: "ఎప్పుడైనా, ఏ ప్రభుత్వమైనా ఆ లక్ష్యాలను అలక్ష్యం చేస్తే దాన్ని మార్చటానికి, రద్దు చేయటానికి ప్రజలకు హక్కువుంది."

అమెరికా స్వాతంత్ర్య ద్విశాతాబ్ది వార్షికోత్సవ నిర్వహణ కమిటీ 1976లో తన నివేదికలో ఇలా పేర్కొనింది.

"మన శక్తి సంపదల గురించి ఆలోచిస్తే ఎక్కడో ఏదో దారి తప్పినట్లు అనిపిస్తుంది. మనం శాంతిని కోరుకుంటున్నప్పటికీ యుద్ధంపైపు నెట్టబడుతున్నాము. మనం న్యాయం, సమానతలపై నమ్మకం వుంచినప్పటికీ దేశంలో అన్యాయం, అక్రమాలు తాండవిస్తూనే వున్నాయి. దేవుడిచ్చిన ప్రకృతిపై మనకు భక్తివున్నప్పటికీ వాతావరణ కాలుష్యాన్ని భరించాలి వస్తుంది. మనకు సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వంపై నమ్మకంవున్నా, నడివీధుల్లోహింసాగ్ని ప్రజ్వరిల్లుతూనేవుంది."

అమెరికాలో విస్తృత పర్యటన చేసి అనేక విషయాలు స్వయంగా తెలుసుకునేవరకూ, ఆ దేశంపై అందరికీవున్న అభిప్రాయాలే నాకూ వుండేవి. అయినే దూరపు కొండలు నునుపు అన్న నానుడి నేటి అమెరికా విషయంలో నిజమయింది.

పుస్తకం పంఖ్య	KLVA103B160
పుస్తకం పేరు	వేదలమొరణా
తారీఖు	30 January 2025
మొందు లభ్య	yes
వెనుక లభ్య	yes
మొత్తం పేజీలు	49
విద్వత్ సైన్స్ పేజీలు	no
భాష పేజీలు	no
లేఖ పేజీలు	no
తయారు చేసినది	no
పేజీలు విడదీసినది	no
స్కాన్ చేసినది	no
పరిశ్ల చేసినది	no
పేజీలు పరిచూసినది	no
ప్రింటింగు చేసినది	no
ప్యాకింగు చేసినది	no
పరిస్థితి	no